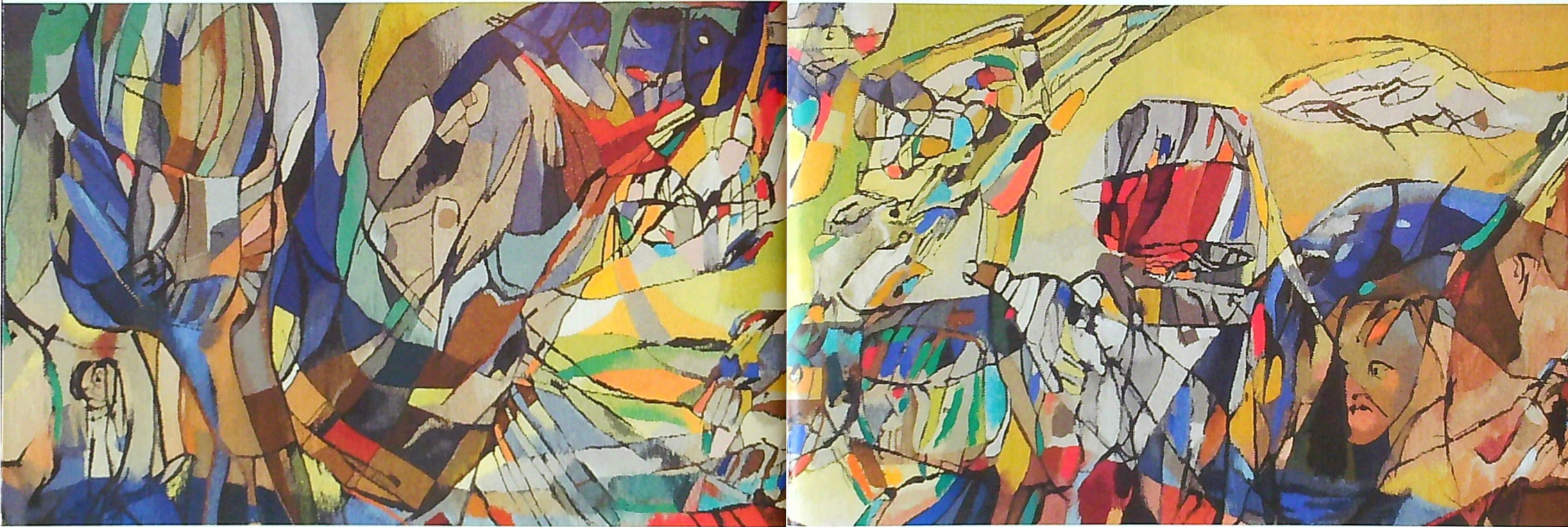

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaères gobelin i skolens festsal
"Den lange rejse"
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg Kunstmuseum

2007/08

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2007/08

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:
	8210 Århus V	Lærerværelse: 89 12 43 66
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Pedel: 28 14 22 57
Tlf.:	86 15 89 55	
Fax:	86 15 89 45	
E-post:	post@aasg.dk	

Rektor			
<i>Keld Larsen</i>	☎	89 12 43 51	
Vicerektor og uddannelsesleder			
<i>Anton Vinderslev</i>	☎	89 12 43 52	
Uddannelsesledere			
<i>Birthe Find Rasmussen</i>	☎	89 12 43 53	
<i>Lars Serup Nordam</i>	☎	89 12 43 54	
Administrationschef			
<i>Charlotte Ernst</i>	☎	89 12 43 55	
Studievejledere			
<i>Dorthe Antonsen</i>	☎	89 12 43 64	
<i>Merete Hejl-Nielsen</i>	☎	89 12 43 65	
<i>Marianne Høgsgaard</i>	☎	89 12 43 65	
Datavejledere			
<i>Kaare Petersen</i>	☎	89 12 43 62	
<i>Ruth Bräuner</i>	☎	89 12 43 62	
Bibliotekar			
<i>Christian Bech Sørensen</i>	☎	89 12 43 68	

Årsskriftredaktion
Lars Serup Nordam
Vivi Guldberg
Morten Hymøller Laursen

Fotos
Morten Hymøller Laursen
Lars Serup Nordam
Jysk Skolefoto

Oplag:
 1350

Indholdsfortegnelse 2008

Velkommen til ÅSG	
- fra rektor	4
- fra elevråd	5

Skolen oplevet	
At blive en "rigtig" lærer	6
Sold på ÅSG – hvor eleven bliver student	8
At være lærer 1: Idræt	11
Reformstatus: Forsøgskaniner?	17
Sportsklub ÅSG	20

Skoleåret 2007/08	
Fra bestyrelsen	22
Dimissionstale 2007	25
Shakespeare café	28
Juletalen	29
Når en forestilling bliver til: Sting på ÅSG	31
Skolefesten	34
Frivillig idræt	38
Studieture	41
Ydre arealer, bygninger og inventar	46
Fællestimer	49
Eksamen 2008: AT for begyndere	51

Arbejdsgrupper og foreninger	
Operation Dagsværk	53
ÅSG's Venner	54
Elevforeningen ved ÅSG	55

Elever 2007/08	56
Ansatte ved ÅSG	62
Lokaleplaner	74
Ringetider	76

Velkommen som ny elev på Århus Statsgymnasium

Når du efter sommerferien - sammen med ca. 260 andre 1g-elever - møder op på Statsgymnasiet på Fenrisvej, begynder du på et nyt kapitel. Nye kammerater, nye lærere, nye faglige krav, nye bygninger - i det hele taget en ny måde at gå i skole på.

Men ligesom et kapitel i en bog bygger videre på det foregående, så bygger gymnasiet også videre på det, du allerede har lært i grundskolen. Du vil på skemaet finde en række fag, du kender, men du vil også finde ud af, at der nu arbejdes med fagene på en anden måde. Du vil også blive udsat for nye fag. Tilsammen vil disse fag - gamle som nye - give dig en bred indsigt, så du er velorienteret og velkvalificeret til livet efter gymnasiet.

I nogle fag vil du få særlig mulighed for at fordybe dig og specialisere din viden. Din specialisering vil til dels afhænge af, hvilken studieretning du kommer på efter grundforløbet. Ca. 70% af undervisningen i det almene gymnasium er imidlertid fælles for alle elever. Når du kommer ud med en studentereksamen, har du en meget bred vifte af uddannelsesmuligheder.

I gymnasiet arbejdes der ikke alene med fagene. Uddannelsen går også ud på at udvikle dine mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til at op-søge og vurdere viden, evnen til både at arbejde selvstændigt og til at samarbejde med andre.

Målet for arbejdet med dine faglige og personlige kvalifikationer er, at du gennem de tre år i gymnasiet skal udvikle dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse.

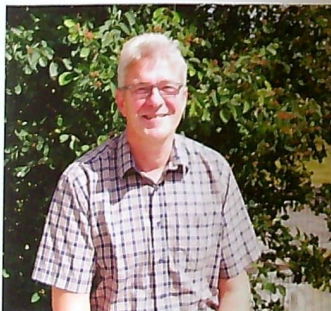
Men gymnasiet handler ikke alene om skolefag og kvalifikationer for fremtiden. Det

handler også om menneskelig udvikling her og nu - om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, musical, skoleblad og hvad der nu ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret. Dertil kommer, at 2008 er et helt særligt år, idet skolen har 50 års jubilæum. Det markerer vi ved en række festlige arrangementer i løbet af de første måneder i det nye skoleår.

Når du går op ad den brede trappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve skolen som en grå, stram og retlinet bygning fyldt med fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig - både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode år på Århus Statsgymnasium!

Keld Larsen
rektor

Elevrådet på Århus Statsgymnasium

Det værste ved at sidde i elevrådet på Århus Statsgymnasium er, at der er så mange tilfredse elever. Af andre skrækkelige ting kan der nævnes faren for at skulle bruge sin dyrebare fritid på at drøfte skolens fremtid i samråd med rektorer, politikere og erhvervsfolk. For at skulle arrangere en besættelse eller stå med ansvaret for en fællestime for 750 elever. Ellers er det okay.

Elevrådet er din mulighed som elev. Din mulighed for at få indflydelse på præmisserne for din egen studiegang. Elevrådet søger at forbedre elevernes vilkår og gøre en tilværelse som gymnasieelev så nydelsesrig som muligt. Men vi fungerer ikke kun som et talerør for eleverne og en aktiv del af ledelsen i skolens forskellige udvalg, nej, vi er også fyldt med spás og righoldige mængder kage.

Hvert år ved skolestart vælger samtlige klasser to elever på demokratisk vis med hemmelig afstemning, og de to velsignes med den store ære at skulle repræsentere hans eller hendes

klasse i Elevrådet. Repræsentanterne møder til elevrådsmøderne ca. en gang månedligt, hvor vi tager de igangværende problemstillinger og projekter op til disput eller afstemning.

Elevrådet tilstræber en så flad magtfordeling som muligt. Eleverne på gymnasiet skal være den største magtfaktor i vores arbejde, og vi står direkte til ansvar over for dem. Vi har dog en uddeling af arbejdsområder i elevrådet i form af forskellige udvalg. Eksempler på dette er Hygge-udvalget, der blandt andet har arrangeret bordfodbold turnering og Uden-For-Murene-udvalget, der har kæmpet mod besparelser ved hjælp af happenings, information og mobilisering af elever. Hvert udvalg har en sekretær, der har det overordnede ansvar for udvalgets arbejde. I elevrådet kan vi sagtens finde på at holde en fest i ny og næ eller at mødes om en del af arbejdet over en middag.

Hvis du har gnisten og evnerne til at tage stilling, lytte til din klasse og reagere derefter, så er elevrådet måske også lige noget for dig. Det ville være en god idé som kommende eller nuværende elev at tage stilling til spørgsmålet "Er elevrådet noget for mig?". Det er nemlig rigtigt fedt at sidde i elevrådet. Man får indsigt i, hvordan skolen faktisk fungerer, og man møder en masse fysiske mennesker på tværs af skolens årgange.

Elevrådet på Århus Statsgymnasium byder velkommen til nye elever såvel som nuværende og håber på et år med endnu flere elever, der er klar på at gøre gymnasiet til mere end et uddannelsessted.

Vi ses!

Anton Heilskov, 1b, Esben Rytter, 2c, Simon Borregaard, 3a - på vegne af Elevrådet

At blive en "rigtig" lærer

Der var engang to forholdsvis unge kandidater fra Århus Universitet, som efter endt uddannelse nu stod over for en ny og langt mere alvorlig fare end eksamen – arbejdsløshed! De to unge kandidater ønskede sig så brændende et arbejde, men det var ikke et hvilket som helst job, de havde i tankerne. De ville have et pædagogikum, og det helst på Århus' bedste gymnasium – Århus Statsgymnasium.

Men lykken tilsmilede vores to unge venner, som efter kort tids søgen på det store internet erfarede, at drømmejobbet var slået op.

Nu var der ikke andet at gøre end at skrive en ansøgning, som ville skulle sig ud fra mængden, så de begge kunne blive indkaldt til den samtale, der forhåbentlig kunne bane vejen for deres drømmejob. Men også denne gang skinnede solen på de to unge kandidater, der begge blev kaldt ind til samtale. Ja, selv tredje gang var lykken med dem, for da telefonen senere på dagen ringede, blev de dårlige nerver afløst af jubel. Århus Statsgymnasium ville gerne ansætte de to kandidater – og det i hver sit pædagogikum, heldigvis!

I august 2007 drog de to unge pædagogikumkandidater således til Fenrisvej for at møde deres nye kollegaer og de berømte "hippie- elever" på Århus Statsgymnasium. De stod nu over for mange nye og svære udfordringer, ikke mindst i forhold til at erhverve sig en forståelse for de mange forkortelser, som de ældre kollegaer brugte. For hvad var AT, AP, NV, PR og hvem var AH, GM, JY og RB? På dette punkt var vores unge pædagogikumkandidater lige så forvirrede som de nyankomne 1g-elever. Men der var jo ingen anden udvej end at kaste sig ud i det og forsøge at forstå alle de nye begreber, mens de på samme tid forsøgte at lære over 70 kollegaers- og ca. 100 elevs- navne.

De første uger i deres gang mod at blive rigtige gymnasielevere var derfor fyldt med nye informationer, begreber og udfordringer, der betød, at vores to kandidater sov uroligt om natten. De efterhånden velkendte mareridt om eksamen, forskning og videnskab var blevet afløst af natlige svedetter over pædagogik, kompetencer og taksonomiske niveauer. En hel ny verden åbnede sig langsomt for vores to eventyrere.

Således gik tiden, og i takt med den fandt de to kandidater ud af flere ting, som eksempelvis at AT meget logisk er en forkortelse for Almen sTudieforberedelse, og AP derfor er en forkortelse for Almen sPrgforståelse. Desuden erfarer de, at kollegaerne var søde og hjælpsomme, at eleverne var samarbejdsvillige og kreative, og at arbejdet som gymnasielever var præcist så dejligt et arbejde, som de havde forventet.

Vores to unge pædagogikumkandidater burde derfor arbejde lykkeligt til deres dages ende, sådan som alle gode eventyr ender. Men som i mange andre eventyr lurer farer lige om hjørnet, og heller ikke Århus Statsgymnasium kunne i 2008 se sig fri for en sådan fare.

Et sort hånd dykkede mere end en gang ned i gymnasiets pengekasse og tog sammenlagt over 1 million kr. fra både elever og lærere. De to unge kandidater stod undrende over for dette indgreb, for hvis man i det lille land ønskede uddannelse i verdensklasse, hvorfor tog man så uddannelsesstedernes penge? Men de blev samtidig også nervøse, for hvis udviklingen med den sorte hånd fortsatte, hvordan ville det arbejde, som de allerede i løbet af et lille års tid var kommet til at holde så meget af, så se ud om 10 år!

Men selv denne bekymring kunne ikke slå skår i glæden over at være i pædagogikum – at være på vej mod at blive en "rigtig lærer" er målet for vores to unge venner, og mon ikke både elever og lærere tilsammen kan sørge for, at den sorte hånd ikke længere kan komme ned i gymnasiets pengekasse. Derfor kan vores to unge kandidater efter endt pædagogikum forhåbentligt arbejde lykkeligt som rigtige gymnasielevere til deres dages ende.

Louise L. Pedersen og Simon J. Nielsen

Sold på ÅSG – hvor eleven bliver student

[III. sold osv. samt II. Snold || dagl.] studentergilde (eg. paa Regensen ell. i Studentforeningen), hvor der udkænkes punch, synges sange, holdes taler m.m.; i videre anv. om drikkegilde i al alm. ell. (bl. a. i forb. gaa paa sold) om det at svire, "gaa i byen", sviretur.] (<http://ordnet.dk/ods/opslag?id=552457>)

Ser man på Århus Statsgymnasium udefra, virker det umiddelbart som et helt normalt gymnasium, hvor flittige studerende hver dag møder op og fylder deres kloge hoveder med ubegrænsede mængder viden. Det er sådan set også tilfældet for ÅSG, dog er der endnu et vigtigt aspekt, som desværre overses – det der definerer hele det sociale miljø på skolen og på sin vis gør netop ÅSG unikt: sold.

Den daglige gang på skolen er i høj grad præget af nærvær og sammenhold blandt eleverne. Der sættes enormt stor pris på de afsatte frikvarterer, og man kan mærke, hvordan enhver søger at udnytte tiden bedst muligt til at nå omkring og søge kontakt til så mange venner som muligt. Forestiller man sig så, hvordan sociale højdepunkter som skolens solder udspiller sig, bliver man nok klar over, at der her er tale om en hel speciel form for kontakt blandt mennesker.

Som standard er et sold kort sagt indbegrebet af fest. Der ses frem til et sold længe før, det overhovedet afholdes, og spændingen bygges op omkring offentliggørelsen af soldets tema. Selvom temaerne varierer fra gang til gang, formår hvert sold altid at blive en stor succes. Eleverne er åbne over for de forskellige muligheder, temaerne giver for kreativ udfoldelse. Ideen med temaerne er selvfølgelig, at eleverne efter egen vilje kommer udklædt, mens skolens kantine, hvor

festen foregår, ligeså vil være dekoreret til anledningen.

Technosold

Efter et par måneder uden nogen form for store begivenheder er mange af de festglade elever efterhånden godt trængende. Selvom man som ung hyppigt besøger byens barer og diskoteker, er et sold som regel en temmelig god afvigelse, netop fordi det er fest en helt anden karakter. Et sold, som gentages hvert år, er technosold. Der er et eller andet over dette tema, som ekstra godt stimulerer partydrivkraften i folk. Der er proppet med elever til bristepunktet, da gamle elever til denne lejlighed også er velkomne.

Jeg gør mig klar sammen med et par veninder, inden vi sammen drager mod en tilfældig forfest i nærheden af vores bopæl. Jeg har glædet mig til soldet meget længe, så jeg er virkelig on fire. Det virker som om, mine venner har det på samme måde. Musikken spiller allerede på usandsynligt mange decibel, da jeg ankommer til opvarmningen, og det passer mig fint. De grove technobeats pumper gennem min krop

og gør mig kun endnu mere tændt på fest.

Når tiden er ved at være inde – når dørene til soldet er ti minutter fra at lukke – da starter den store folkevandring målrettet mod Århus Statsgymnasium. Overalt omkring mig kan jeg høre folk, der råber, synger og ter sig vanvittigt – alle er i ekstase. Selvom det ikke kan undgås at skulle stå i kø, når man kommer i sidste øjeblik, er det alligevel de færreste, der kommer før. Og sådan vil det nok blive ved med at være.

I indgangen viser jeg min billet og mit studiekort. Et sted bag mig kan jeg høre en pige bryde ud i hysterisk gråd. Jeg kan tyde ud fra hulk og snøft, at hun har glemt sit studiekort. Jeg smiler overbærende, uden at hun ser det. Snart vil en vagt tage sig af hende, og selvfølgelig skal hun nok komme ind og feste med sine venner.

Da tasken og frakken er anbragt i garderoben af de flittigt arbejdende elever og lærere, er det tid til den endelige entré. Uden for glassdørene ind til kantine kan jeg høre de elektroniske technorytmer hamre, men med

en hæmmet klang, som om lyden bliver holdt fanget inden for væggene. Det er først, da jeg åbner dørene, at lyden for alvor slipper fri, og den er lige ved at blæse mig omkuld. Men i aften skal der alligevel mere til at slå mig ud, jeg føler mig uodødelig, og det bekræftes for alvor, da jeg træder ind og retter mit blik ud over den store kantine; alle borde og stole er rykket ud til siderne, hvilket skaber plads til et stort dansegulv – et dansegulv, hvor det allerede myldrer med mennesker. En million knæklys glimter alle steder i mørket som en slags plankton i et spektrum af farver. Synet tager pusten fra mig.

Tørst

Kantine er et forholdsvist lavloftet lokale, og med så mange vilde mennesker samlet i det, er det stort set umuligt at bevare et behageligt, køligt klima. De fleste er ligeglade med varmen og danser videre, hvilket resulterer i, at der rent faktisk løber vand ned fra væggene. Det er en detalje, jeg ofte lægger mærke til, når jeg er til sold, og jeg synes det er så fedt – så er der altså bare tale om et seriøst diskotek!

Hvis man på den anden side nemt kommer til at bukke under for varmen og den høje luftfugtighed, er der desværre ikke så mange måder at slippe fri; jeg manoverrer mig gennem menneskemængden på gulvet. Målrettet styrer jeg mod glassdørene. Jeg har brug for en mundfuld frisk luft, og det er der masser af på skolens fortrappe. Dog er det det eneste sted, hvor rygtere har mulighed for at indånde grå cigaretteg. Jeg finder mig et sted uden for rækkevidde af røglugt og os, men kulden forhindrer mig i at blive stående ret længe. Så jeg går hurtigt ind igen, ligesom mange andre svedende, der bare går til og fra. På vejen tilbage må jeg træde til side for en sløjt udseende fyr, som hastigt styrer mod

toiletterne med en hånd for munden. Ud fra hans udspilede kinder at domme, stiger det indvendige tryk hurtigere, end han lige kan overskue. Jeg håber, han når det.

Det er svært at se baren for bare mennesker. Alle er tørstige, og tørsten får næsten femten kroner til at virke billigt. Jeg spotter en gruppe af personer, jeg kender. Mange vælger at stå i baren for at snakke, så det bliver hurtigt et mødested og samlingspunkt. Jeg nyder hvert sekund, jeg tilbringer til festen. Jeg snakker med folk, jeg ikke snakker med til daglig, og jeg genopfrisker gamle forhold.

Jeg vender mig væk og spejder omkring. Overalt ser jeg velklædte folk, der mødes, bliver venner, flirter, skaber intriger – alt, der definerer ungdommen. Og måske er det bare alkoholen, der gør mig så filosofisk, men i hvert fald tænker jeg til mig selv: Man er ikke rigtig student, for man har oplevet et sold i gymnasiet.

Sigrød Charlotte Sturlason, 2x

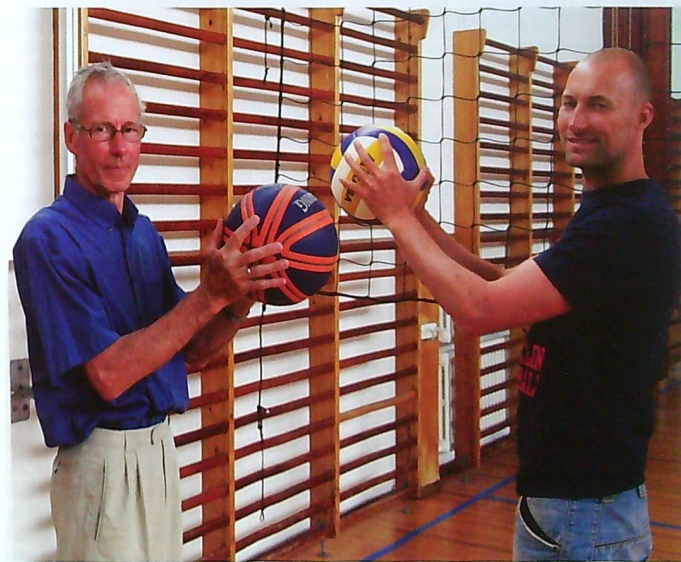
At være lærer 1: Idræt

Idræt på ÅSG

Redaktionen har i år bedt to lærere i samme fag om at beskrive deres fag på ÅSG. I år er det faget idræt, og de kommende år vil det være andre fag. De udvalgte lærere er Ole Krogh, der efter mange år på skolen går på pension til sommer, og Bjarke Andreasen, der efter sommerferien går ind i sit andet år som ansat i uddannelsesstilling.

Ole og Bjarke er blevet bedt om at give en status over faget; at kaste et blik på faget fra netop deres vinkel. At dette år samtidig er det tredje år med reformen, giver ekstra mange interessante snitflader mellem de to indlæg.

God læselyst.

Status

I det følgende vil jeg prøve at gøre status over status. Bogstaveligt talt. Både over faget idræt og over professionen som idrætslærer.

"Da jeg gik i gymnasiet havde jeg en idrætslærer, der sad i bilen og så på, at vi spillede fodbold. Når der blev scoret, dyttede han". Sådan fortalte en af mine jævnaldrende idrætsskolleger i en frokostpause, hvor vi diskuterede fagets status. Selv havde jeg langt mere kompetente og engagerede idrætslærere, men trods det at historien nok hører til blandt de mere ekstreme, har jeg gennem tiden fået mange kommentarer med på vejen omkring min kommende profession som idrætslærer. "Behøver man at gå på universitet for at undervise i idræt? Skal man ikke bare sørge for at der er låst op til boldskabet?" Nu kan det jo være svært at skelne små drillerier fra rigtige holdninger, og selv tager jeg disse udtalelser med sindsro. Nok primært fordi jeg personligt er så overbevist om fagets uovertrufne kvaliteter, at jeg ikke føler trang til at bekymre mig særligt om, hvad andre tror og mener om fagets status. Men der opstår som bekendt sjældent røg uden brand, så jeg formoder, at disse små stikpillers afspejler fagets status blandt de uvidende.

Det er i øvrigt min klare fornemmelse, at fagets status er steget siden jeg selv havde idræt i gymnasiet. Om dette skyldes indførelsen af karakterer eller nye og mere krævende læreplaner, ved jeg ikke, men jeg er meget tilfreds med, at der er kommet karakterer i faget. Primært fordi jeg ser det som en anerkendelse af, at idræt også er et vidensfag, men også fordi det er dejligt, at kunne belønne de elever der har et særligt kropsligt intellekt.

Status over sundhed

I den nye gymnasieform blev idræt som obligatorisk fag i tre år reddet på målstrengen,

men der hersker nok ingen tvivl om, at faget beholdte sin status med argumenter, der stikker ud over idrættens egenverdi. Dyrkelse af idrætten vil altid ligge i spændingsfeltet mellem mål eller middel. Med mål tænkes på idrættens egne værdier, hvor selve det at dyrke idræt er belønning nok i sig selv. Med middel tænkes på alle de positive egenskaber idrætten bidrager med i forhold til sundhed, socialt fællesskab og forbedrede kognitive evner. Med Danmarks nye yndlings-sundhedsguru Chris MacDonalds' tur på skolebænken er denne diskussion ikke blevet mindre aktuel, og jeg bliver derfor nødt til at råbe vagt i gevær. For idræt er ikke udelukkende et sundheds- eller motionsfag, og idrætslærere er ikke fitnessinstruktører – ligesom vi ikke er danselærere eller fodboldtrænere. Tværtimod skal vi møde eleverne med det, som Thomas Ziehe kalder den gode anderledeshed. Vores job består i at udfordre eleverne, vise dem nye veje og derigennem forde dem til et langt liv med idræt. Med en efterhånden lettere slidt flokskel skal eleverne ikke blot lære at gribe, de skal begribe.

Som idrætslærer vil jeg selvfølgelig gerne tage del i ansvaret for elevernes sundhed, og i langt de fleste timer sørger jeg da også bevidst for, at de kommer op i det røde felt og får godt med sved på panden. Men omvendt må dette ikke blive det altoverskyggende projekt, for idræt er så meget mere end det. Selv har jeg altid dyrket masser af idræt, men først efter jeg har rundet de 30, og maven har fået tendens til at føre sig frem, er sundheden begyndt at spille en bevidst rolle for min motivation. Ellers har det handlet om kamp, præstation, forbedring, glæde og sammenhold i en stor dejlig ubevidst pæreavælling. Og det er først og fremmest denne begejstring, jeg søger at fremelske hos eleverne. For hvis den først bliver inkorporeret forsvinder den aldrig rigtig

igen – og ifølge lærerplanen handler det jo om livslang motivation til bevægelse.

Status som ny idrætslærer i en etableret faggruppe?

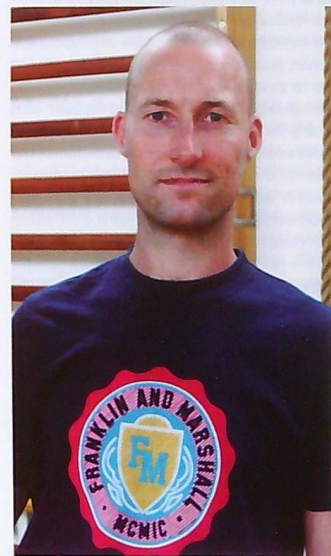
Mange af mine nye idrætskolleger har kendt hinanden siden studierne, flere spiller golf eller tennis sammen og et enkelt par er sågar gift. Så umiddelbart kan det vel lyde som en hård tjans at trænge ind i en sammentømt faggruppe, hvor erfaringen og rutinen er stor. Men sådan er det ikke.

Idræt er og bliver primært et kropsligt fag. Derfor vil en del af den faglige kompetence også altid være hængt op på den fysiske formåen. En stor del af den viden, man har som idrætslærer, er slet og ret kropslig og forbundet med den fysiske handling. Der kan selvfølgelig kompenseres for dette med en god pædagogisk praksis, men som ung idrætslærer drager man uægteligt fordel af, at kroppen endnu ikke knirker alt for meget, og at man fra tid til anden kan give eleverne kamp til strengen. Selv har jeg imidlertid altid haft stor respekt for den aldrende idrætslærer, der ofte formår at kombinere den pædagogiske erfaring med en veludviklet sprogliggørelse af det, der tidligere lå som en tavs og kropslig praksiskundskab. Det kræver nemlig sin mand/kvinde at sætte ord på idrætten. Det tekniske og taktiske er sådant set let nok, men at formidle begejstringen og glæden med ord, når kroppen begynder at fornægte følg-mig-princippet, er ikke nemt. Derfor er jeg også meget glad for ordningen med tre lærere til to klasser. Ud over de åbenlyse fordele i forhold til elevernes læring giver ordningen nemlig mulighed for et unikt samarbejde, hvor vi som idrætslærere automatisk kommer til at arbejde sammen om forløbsplaner, undervisning og

andet. Et samarbejde, der sikrer, at god og erfaringsbaseret viden går i arv, før den forsvinder med det kropslige forfald.

Når man til ovenstående lægger en reform, der med en lang række nye krav om træningsprojekter, mere teori på c-niveau og tematiseret undervisning på mange måder er med til at gøre selv de mest rutinerede grønne igen, er status som ny idrætslærer slet ikke så ringe endda. Men vigtigst af alt er nu en åben, venlig og fagligt funderet gruppe af gode idrætskolleger – unge som ældre.

Bjarke Andreasen

Det sidste fløjt

Gennem 40 år som underviser i fagene idræt og biologi, først som folkeskolelærer og de sidste 30 år på ÅSG, må det samlede antal afgivne signaler naturligvis være stort. Med i alt 50 lektioner tilbage inden efterløn og pension, mener redaktionen, at der skal gøres en form for status. Det er ikke ualmindeligt, at biologilærere holder tiden ud. Mere usædvanligt er det eller har det været, at idrætslærere går planken ud. Derfor vil jeg i det følgende udelukkende fokusere på idrætsfaget, som jeg har oplevet det og levet med det på ÅSG.

At være idrætslærer

Med det timetal, gymnasieelever får og gennem årene har fået tildelt i idræt, svarer det til, at hver elev maksimalt tilbydes 45 minutters fysisk aktivitet om ugen, hvis timerne var fordelt over hele året. Der er efterhånden opnået generel enighed om, at fysisk aktivitet har en gavnlig indflydelse på helbred og indlæringskapacitet. Hvor lang tid og hvor ofte, er dog fortsat til diskussion. Skiftende bekendtgørelser og læreplaner har dikteret indhold og mål for idrætsundervisningen. Tolkningen af disse og den praktiske gennemførelse har derefter været overladt til den enkelte lærer.

For mig har et af de overordnede mål været at påføre eleverne en passende høj puls som konsekvens af et højt aktivitetsniveau. Og det opnår man kun, hvis eleverne finder den valgte aktivitet interessant. Til konsistegrerede hold bestræber jeg mig på at finde aktiviteter, som har indbygget motivation, og som ikke kræver særlige tekniske færdigheder. Der skal samtidig være mulighed for, at mange elever er aktive på en gang på et begrænset areal. Min erfaring er, at det bedst lykkes med forskellige konkurrencebetonede former for boldspil, som gerne må være en

blanding af de traditionelle boldspil eller nogle alternative, som eleverne selv har ud tænkt reglerne for. Successen afhænger meget af, om det lykkes at sammensætte nogenlunde jævnbyrdige hold. I disse holdspil er der tilmed den ikke uvæsentlige sidegevinst, at sociale kompetencer afprøves og udvikles.

Det er også min erfaring, at langt hovedparten af vores elever kan motiveres til individuelt at præstere en fysisk indsats med høj intensitet, når det handler om at forbedre egne præstationer i f.eks. cirkeltræning, hvor man fra gang til gang søger at øge det antal gange, man udfører en bestemt øvelse.

En anden målsætning har været at forsøge at tilbyde/afprøve så mange forskelligartede idrætsaktiviteter, at de elever, der ikke i forvejen er idrætsaktive, måske får interesse for at dyrke en for dem ny idræt efter gymnasietid, når de én gang har stiftet bekendtskab med den. I årenes løb har vores elever således været udsat for at deltage i cricket, squash, stratego, golf, ridning, ultimate og skydning for blot at nævne nogle, der ligeså udfører for sædvanligt skoleregi.

Andre gange har forskellige specialforbund tilbudt at give enkelte undervisningstimer på skolen alene med det helt legitime formål at hyre kunder til netop deres sportsgren. Jeg har flere gange efterfølgende oplevet gamle elever fortælle, at det påtvungne møde med en bestemt idrætsgren fik dem til at søge kontakt med denne.

Idræt på ÅSG

Hvordan har det været at skulle undervise i idræt inden for de meget beskedne fysiske rammer på ÅSG? Da jeg blev ansat i 1978 var

faget gymnastik allerede omdøbt til idræt. De to ret små gymnastiksale bestod uændrede, som de blev bygget i 1958.

I mine første år som idrætslærer blev de trange pladsforhold løst på flere måder. På det tidspunkt havde typisk en matematisk og en sproglig klasse idræt samtidig. Dermed fik man en nogenlunde ligelig fordeling af drenge og piger i hver sal, men stadig med helt op til 30 drenge eller piger på et hold. For at bringe antallet ned på et fornuftigt niveau, måtte vi lade eleverne på skift spille bordtennis, løbe eller cykle i nærmiljøet. For disse elever var aktivitetsniveauet nok ikke altid lige højt.

I begyndelsen af firserne begyndte vi at eksperimentere med blandede hold. For at råde bod på de manglende faciliteter og for at give eleverne en seriøs introduktion til idræt i gymnasiet bevilgede skolen to idrætslærere og plads i begge sale til hver 1g. Det skulle vise sig at være en rigtig god investering. Langt de fleste elever havde i folkeskolen haft en meget lemfældig omgang med idrætsfaget. De oplevede pludselig, at det var struktureret og med et indhold, der ikke stod til diskussion.

Hermed var grunden lagt til en seriøs tilgang til faget de sidste to gymnasieår, hvor tre idrætslærere underviste to klasser. Sådan er det i øvrigt fortsat. I horisonten truer besparelser dog i skrivende stund den såkaldte tredje idrætslærer. Sidste år bortfaldt to-lærerordningen for 1g'erne, der nu kører efter samme model som 2g og 3g. Disse forringelser i forening gør det ulig lettere at gå på pension.

Udenomsfaciliteterne, som omfattede atletikanlæg (bl.a. kuglestødsbane, længdesprings-

grav, løbebane) og basketbaner var rimeligt intakte og derfor anvendelige. Af uforklarlige årsager gik det i firserne af mode at dyrke atletik. Anlægget forfaldt og er nu nærmest udraderet. Basketbanerne led samme skæbne eftersom de blev hullede og slidte og dermed farlige at benytte. De er nu erstattet af en græsbane, der med læk fra alle sider egner sig fortrinligt til diverse boldspil. På dele af de tidligere atletikanlæg er der etableret to beachvolley baner, som er meget anvendte i udesæsonen.

I 1978 var begge sale fuldt udstyret med remedier til redskabsgymnastik. Der var ribber, ringe, tove og bomme. I redskabsrummet barre, heste, plinte, måtter, bukke og skamler. Redskabsgymnastikken led i de samme år en stille død sammen med atletikken. Boldspilene sammen med alle de nye idrætsgrene erstattede disse.

I de følgende år blev vi tvunget til at være mere udadvendte. I indesæsonen skulle det tredje hold, som ikke havde plads i en af salene, nødvendigvis ud i byen alternativt ud på boldbanen. Vi fik etableret svømning, bordtennis, squash, o-løb, rugby, tennis og flere andre aktiviteter. Det var dog ikke uden problemer, da det ofte var vanskeligt at tilrette-lægge og skaffe aftaler med de eksterne partier. Dertil kom elevernes transport frem og tilbage. Gennem en kort årrække rådede skolen over en bus, der med læreren som chauffør kunne køre eleverne til bestemmelsesstedet.

En stjålet bus?

I den forbindelse pådrog jeg mig følgende næsten traumatisk oplevelse. En vintermorgen kørte jeg et hold elever ud til Marselisborg. De skulle løbe orienteringsløb ud mod Moesgård. Jeg satte dem af og kørte lidt længere ud end

til det aftalte mødested. Jeg parkerede på en sidevej i tæt tåge. Efter behørig aflåsning af køretøjet løb jeg eleverne i møde. Da tidspunktet for opsamlings og hjemkørsel nærmede sig, søgte jeg tilbage mod bilen. Den var der ikke. Jeg ledte længe og var helt overbevist om, at den var stjålet. Kunne dog ikke helt forstå, hvem der skulle have interesse i at stjæle et så affældigt køretøj. Flere gange vendte jeg tilbage til stedet, men den var og blev borte. Tilbage ved landevejen søgte jeg at præje en tilfældigt forbigående politibil for at få et lift ind til eleverne, der allerede havde ventet en rum tid. Betjentene hverken så eller hørte mig. Jeg var dog stadig ikke helt overbevist om, at min teori om tyveriet holdt stik. Endnu engang tilbage i området fandt jeg bilen, der jo holdt præcist hvor den blev forladt, blot på en anden sidevej end først antaget. Lettet, men noget utryk ved egen orienteringsevne, selv om tågen lå tæt, kunne jeg temmelig forsikret samle de efterhånden meget utålmodige elever op. Og her tilstår jeg nu med omtrent 20 års forsinkelse endelig følgende forsmædelige undskyldning for den sene opsamlings: Jeg kunne ikke starte den gamle kasse i den forbitrede tåge. Alternativet: at være kommet tilbage til skolen, anmelde bilen stjålet og senere finde den på parkeringsstedet ville, med Carl Sørensen i en af skolens cheftole, være ubærligt.

Gennem alle mine 30 år som underviser i idræt har jeg oplevet at fagets status gradvist er øget hos elever, kolleger og ledelse. Skiftende bekendtgørelser og læreplaner har ganske vist medvirket til en præcisering af indhold og mål, men de ændrer ikke i sig selv på fagets anseelse. Karaktergivningen spiller efter min vurdering heller ikke nogen væsentlig rolle for elevernes tilgang til faget. Derimod har mine 10-12 idrætsskollegers engagement og vedholdende stædige

bestræbelser på at give faget tidssvarende indhold og gode ydre rammer at virke under været altafgørende for, at man for langt hovedparten af eleverne kan konstatere, at listen driver værket.

Med håbet om, at I, unge som ældre, finder energi til fortsat at kæmpe mod besparelser og for en ny hal, takker jeg hermed for et godt psykisk arbejdsmiljø i idrætsgruppen.

Ole Krogh

Reformstatus: Forsøgskaniner?

Og offentlighedens interesse har været påfaldende stor.

I skrivende stund er eksamen først lige akkurat sat i gang. Vi kender ikke resultaterne endnu, men alligevel har jeg tillid til, at det vil gå godt for vores elever. Og så handler det jo også på længere sigt om, at vores studenter har opnået kvalifikationer, der sætter dem i stand til at videreudanne sig og indgå i et fremtidigt arbejdsliv. I begge disse sammenhænge skal de kunne begå sig i en verden, der er i stadig hurtigere bevægelse – en verden hvor grænser mellem fag og erhverv hele tiden brydes ned, og hvor perspektivet til stadighed udvider sig fra det lokale eller nationale til det globale.

Det er min opfattelse, at reformens elever i højere grad er blevet gearret til at færdes i denne foranderlige tilværelse og altså faktisk har fået de kompetencer, som tiden efterspørger – eksempelvis tværfaglighed, metodebevidsthed, samarbejdsevne, ansvarlighed, kreativitet og evne til at kommunikere på mange forskellige måder og niveauer. Jo, vores studenter skal nok klare sig. Jeg tror, at de faktisk er som Duracell-kaniner – kvalifikationer varer længere!

Forsøgøkonomi?

Ikke alene på det fagligt-pædagogiske område, men også på det organisatoriske felt lever vi i omskiftelige tider. De almene gymnasier overgik i 2007 til statsligt selveje. I det første år forlængede man de tidligere amters budgetter, men fra og med 2008 fik gymnasierne taksameterstyring. Det betyder, at den enkelte skoles økonomi i afgørende grad er direkte afhængig af, hvor mange elever der går på skolen, og hvor mange der får gennemført uddannelsen. Taksameterfinansieringen har i det første år betydet en mærkbar forringelse,

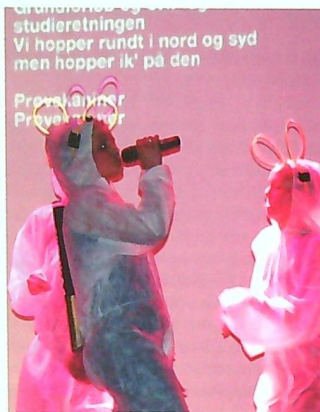
I sommeren 2008 hopper det første kuld af reformstudenter fra reden. Kan de nu klare sig selv?

Ved 3g-revyen i år havde eleverne skrevet et rigtig flot nummer med titlen "Prøvekaniner". Direkte ud af storskærmen og hen over scenegulvet hoppede mekanisk en række lyserøde kaniner – og som i Duracell-reklamen var der også en, der hoppede længere end de andre. Tekst og melodi var en bearbejdning af Gnags gamle "Vilde kaniner" – og nummeret var en besk kommentar til gymnasierreformen. Teksten ramte plet i den forstand, at 2005-reformen har noget af eksperimentets karakter – dristigt sat i gang og hurtigt implementeret – med løbende indgreb og justeringer, når ministeriet og politikerne opdagede, at noget udviklede sig i uhensigtsmæssig retning eller viste sig urealisabelt i praksis.

Reformen bærer ganske rigtigt forsøgets karakter med de usikkerheder og skæverter, der kan ligge heri. På den anden side vil enhver virkelig forandring i skolesystemet være ambitiøs og nødvendigvis have karakter af forsøg. Hvis ikke, så ville man næppe kunne tale om en reform, men blot om en justering af noget allerede eksisterende. Derfor har det på én gang været spændende og frustrerende for skolen og for eleverne at sætte det nye skib i vandet.

Holdbar uddannelse

Reformens første årgang har været kaniner, men de har ikke været ofre. Næppe i min tid har der været så stor interesse for en studenterårgang som netop denne. Lærere, ledelse, ministerium og politikere har i den grad lagt energi i at få reformen til at swinge.

og det har ført til, at vi har måttet igennem en sparerunde i foråret 2008.

Den forringede økonomi skyldes imidlertid ikke alene taksameteret, men også det faktum at Undervisningsministeriet har gennemført en overgangsordning på 3-6 år. Det har nemlig vist sig, at der har været meget markante forskelle på, hvor dyre i drift de enkelte gymnasier har været i amternes tid. Overgangsordningen betyder, at gymnasier, der har været velbeslåede, hen over de næste år skal have reduceret deres budget til et gennemsnitsniveau, mens gymnasier, der har været billige i drift, skal have øget deres budget. Først om nogle år vil gymnasierne altså have ensartede økonomiske betingelser.

Århus Statsgymnasium hører til den gruppe af gymnasier, der har været meget billige i drift – man kunne også sige "omkostningseffektive." Det betyder, at vi heldigvis kan se frem til bedre økonomi i årene fremover. Desværre betyder overgangsordningen dog, at vi i 2008 starter fra et bundniveau, der er endnu lavere end tidligere. Selvom det ser mørkt ud lige nu,

så er der altså lys forude. Men vi vover ikke at løfte armene i jubel. For trods politikeres mange fine ord om "uddannelse i verdensklasse", så udsættets uddannelsessystemet for vedvarende besparelseskra. Senest har gymnasierne måttet betale for politiforliget, og fremover skal vi også finansiere fængselsforliget. Nogle gange synes vi, at det er os, der bures inde på vand og brød!

Gymnasierne bliver også som institutioner udsat for eksperimenter i kølvandet på selveje-reformen. Et af forsøgene går tilsyneladende ud på at se, hvor langt man kan dreje den økonomiske skruetvinge, inden skolerne knækker. Nogle skoler er allerede nu bukket under og gået i fusion med andre. Et andet forsøg har gået ud på at se, om skolerne ville være i stand til at løfte den opgave, der bestod i at lægge amternes tidligere administrationsopgaver ud på de enkelte skoler – altså en decentralisering. Det lykkedes faktisk, så nu allerede et år efter, ændrer man forovers karakter og annoncerer, at skolerne fremover skal indgå i administrative fællesskaber, der rummer ca. 25 institutioner – altså en centralisering (nye amter vil onde tunger sige).

Nye vinde

OK – kursen lægges om – og det er sikkert ikke sidste gang. I øjeblikket fornemmer vi, at dagsordenen hedder store enheder. Det kan være forståeligt nok, at politikere og statsforvaltning i en tid med stigende udgiftspris på den offentlige sektor forsøger at hente rationaliseringsgevinster hjem. Men dels er der ikke kvalificeret belæg for, at der via administrative rationaliseringer kan hentes gevinster hjem i den størrelsesorden, som Finansministeriet forestiller sig. Dels er der ikke noget belæg for, at uddannelsen skulle blive bedre i de mammutinstitutioner, som finansministeriet måske har på ønskesedlen. Tværtimod har dårlige erfaringer i New York

og Holland ført til, at man efter en centraliseringsbølge igen bevæger sig mod mindre og mere overskuelige skolestørrelser. Under alle omstændigheder har Danmark ikke "råd til" et kvalitetstab i uddannelsessektoren. I den fremtidige, stadigt mere globaliserede verden har vi i den grad brug for veluddannede unge mennesker.

Som forsøgskaniner er vores strategi hele tiden at holde os nøje orienteret om den aktuelle kurs og forholde os offensivt til de givne betingelser for at få det bedst mulige ud af situationen. Vi skal nok holde ud – for vi har Duracell-batterier i ryggen. Det nytter i hvert fald ikke at pille batterierne ud.

Og hvorfor er jeg nu så sikker på, at vi har Duracell-batterier. Det bygger naturligvis på min egen fornemmelse af skolens kvaliteter, men det kan også dokumenteres – f.eks. i den store elevtilfredshedsundersøgelse, som vi foretog i efteråret 2007. Undersøgelsen omfattede mange sider af skolens hverdag og

helt generelt gav eleverne skolen rigtig flotte karakterer. Og særligt bemærkelsesværdigt: – en helt exceptionel høj score fik det sociale miljø og lærerne!

Når vores elever synes, at Århus Statsgymnasium er et godt sted at være på grund af et godt fællesskab og et trygt arbejdsmiljø – og når de synes, at vi har kompetente og inspirerende lærere – så er fundamentet i orden. Så er vi i stand til at levere rigtig god uddannelse til vores studenter. Det er den kerneydelse, som er vores mission, og som vi lever for og af. Når den fungerer godt, så er vi også fremover i stand til at tackle de udfordringer, som selv voldsomme ændringer i studieordninger eller økonomiske og organisatoriske rammer byder på. Vi skal nok klare os!

*Keld Larsen
rektor*

Sportsklub ÅSG

Tirsdag d. 7. august mødte vi nye lærere op til et hyggeligt intramøde på ÅSG. Ja, vi havde nok mest undervisning og læreplaner i hovedet, men hvad vi ikke vidste var, at vi havde fået job på en arbejdsplads, hvor der virkelig er fokus på de ansattes fysiske velbefindende.

På ÅSG har man nemlig investeret i et supertjekket wellnessområde med både cardio-maskiner, vægttræning og dansesal. Lokalet anvendes i idræts-undervisningen, men når klokken slår 15.00, og skolen tømmes for elever, så strømmer mere eller mindre veltrænede lærere ned i wellnesslokalet. Man tænker måske umiddelbart, at gymnasielærere mest er til Trivial Pursuit og kaffedrikkeri, men faktisk er vi på ÅSG ret så sporty; vi

både løber, vægttræner og dyrker core ball. Og har man brug for en introduktion til wellnessrådets muligheder, har Sportsklub-ÅSG tilknyttet topkompetente trænere. Man kan både få et individuelt tilrettelagt træningsprogram af Lars-Muskelmasse-Nordam og få gode råd af Mette-Balder-af-Stål-Riis under den daglige træning.

Ja, i Sportsklub-ÅSG følger vi med i aktualitetskravene. Faktisk er vi blevet så inspireret af "Vild med dans", at vi i den nærmeste fremtid satses på at udbyde et mindre valgfrit modul i salsa ved den ÅSG-kendte Rikke-Rytme-Jacobsen. Hmm, mon ikke det er godt for det tværfaglige kollegiale samarbejde... Fordelen ved at være medlem af den eksklub-

sive Sportsklub-ÅSG er ikke blot faste balder og store overarme (kridtet løfter jo ikke sig selv), men også skønne venskaber på tværs af faggrupperne. Som nye lærere har vi erfaret, at det er en helt unik måde at komme anderledes tæt på sine kolleger; bånd knyttes, når sveden pibler frem, ansigtsskuløren ændres fra bleg til intens rød, og vejtrækningen bliver pænt anstrengt.

Vi er flere, der har udvidet den faste styrketræning med løb. Som let opvarmning sprinter vi rundt i Åbyhøj, og vores første mål er en pokal i Feminas kvindeløb, dernæst går vi efter DHL-stafetten, and then we take Berlin. Sportsklub-ÅSG har de sidste måneder oplevet en forrygende tilgang i antallet af medlemmer, og hvis det fortsætter i samme tempo, vil

samtliche ansatte på ÅSG være aktive brugere af skolens fitnessfaciliteter, inden sommeren er omme. Videnskabeligt er det jo bevist, at motion fremmer indlærings- og koncentrations-evnene, og kan det mon være derfor, at ÅSG er verdensklasse, hvad angår undervisning? Vi vil i hvert fald fortsætte med at benytte dette unikke personalegode og glæde os til den dag, hvor man som gymnasielærer også får fryns i form af limousineservice, medarbejderoptioner og expense account.

På vegne af Triatleterne

*Sofie-Trods-alt-Hurtigere-end-Nordam-Kærn-Heding
Louise-Turborød-i-Hovedet-Griberg
Line-To-Kilo-i-Bænkpræs-Holst*

ÅSG 2007-08 - nu med ny bestyrelse

Ved udgangen af 2006 udlob den foreløbige bestyrelses mandat, og en ny bestyrelse for Århus Statsgymnasium tiltrådte den 1. januar 2007. En af den foreløbige bestyrelses opgaver havde været at pege på den sammensætning, som den nye bestyrelse skulle have, under skyldig hensyntagen til de lovfæstede minimumskrav til intern og ekstern repræsentation.

Det er min opfattelse, at der i valget af eksperterne medlemmer til bestyrelsen er sikret det bredest mulige sæt af kompetencer. Det politiske system, det private erhvervsliv, folkeskolen og både korte og lange videregående uddannelser er repræsenteret i bestyrelsen. Dertil kommer en stærk og kompetent intern repræsentation på såvel lærer- som elevsiden. Dette har manifesteret sig i et kvalificeret og godt samarbejde i bestyrelsen med respekt for de forskellige kompetencer og interesser.

Der har i årets løb været flere større sager at tage stilling til i bestyrelsen; først og fremmest hele den økonomiske side. Som en ny selvejende institution skal ÅSG have åbningsbalancer, årsregnskaber, budgetter, regnskabsinstrukser og meget andet. Heldigvis har kombinationen af velfungerende økonomifunktioner på ÅSG og et indsigtfuldt revisionsfirma gjort det muligt, at ikke al tid under bestyrelsesmøderne har været brugt til at gennemgå og drøfte disse nødvendige administrative forhold.

Tilbage står, at der fra politisk side ikke er leveret, hvad der blev lovet i forbindelse med overgangen til selvstyre, nemlig ejerskab over anlægsaktiverne. Det har den groteske konsekvens, at ÅSG sammen med næsten samtlige andre gymnasier har en balance med en

negativ egenkapital, altså ud fra almindelige regnskabsprincipper er insolvent. Bestyrelsens og ledelsens manglende muligheder for disposition over anlægsaktiver forhindrer en mere langsigtet planlægning og investering, ligesom finansielle institutioner og samarbejdspartnere, der ser regnskaber med negativ egenkapital, umiddelbart tænker "et risikabelt projekt", hvilket ÅSG slet ikke er.

På andre måder blev konsekvenserne af gymnasiereformen meget tydelige i 2007. ÅSG fik elever nok til 9 klasser, som bestyrelsen opfatter som den fremtidige dimensionering. Elevernes valg af studieretninger i reformens levetid har dog haft negativ konsekvens for specielt tilgangen til andre fremmedsprog end engelsk og nogle humanistiske fag, mens der typisk ses en øget søgning til engelsk, matematik og samfundsfag. Den udvikling havde den konsekvens, at ÅSG i 2007 samtidigt måtte afskedige to meget kvalificerede undervisere i de trængte fag og ansætte tre nye i andre og mere efterspurgte fag.

Denne udvikling aktualiserede drøftelserne fra elevråd over pædagogisk råd til bestyrelsen om ÅSG's skoleprofil, studieretninger og kvalitet i uddannelsen. På bestyrelsens temadag i december 2007 blev der fremlagt en række resultater fra undersøgelser og drøftelser i udvalg, der samlet i løbet af 2008 skal føre til en egentlig strategi for ÅSG i de kommende år.

I løbet af august 2007 blev gymnasierne desuden præsenteret for den nye taxametermodel, som Undervisningsministeriet de kommende år forventer at give bevillinger efter. Modellen giver et fast grundbeløb pr. gymnasium, et beløb pr. årselev, et særligt

beløb for elever, der tager A-niveau i udvalgte fag, og endeligt et færdiggørelsestaxameter, der knytter sig til det antal elever, der afslutter med studentereksamen i juni måned. På grund af valg i 2007 og udskydelse af Finanslovens vedtagelse, er det i skrivende stund ikke helt klart, hvilken betydning det får for ÅSG på kort og lang sigt.

Hvor jeg sidste år sluttede med at konstatere, at der i de kommende år vil ske ændringer, må jeg konstatere, at der kom nogen i 2007, men at året i øvrigt har været karakteriseret af betydelig uklarhed og manglende meldinger med hensyn til implementeringen af gymnasiereformen.

På trods af forandringer og uklarhed vil jeg gerne på bestyrelsens vegne over for elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG sige tak for en stor indsats i 2007 med håb om, at det gode samarbejde på tværs af alle funktioner på ÅSG kan fortsætte i de kommende år.

P.b.v.

*Peder Østergaard
bestyrelsesformand*

Studenter 2007

Dimissionstale 2007

Der var engang en lille pige, som besluttede sig for at drage ud i verden for at lede efter visdommens kilde. Hendes bedstemor havde fortalt hende meget om kilden, der udsprang et sted på et stort, gråt slot, og som gav visdom og klarsyn til enhver, der drak af den. Det var ikke let at finde slottet, og kilden var svært bevogtet, men pigens var frisk og frejdig, og måske var hun inderst inde i sit unge hjerte godt klar over, at enhver rigtig eventyrheltinde naturligvis må ud på en form for dannelsesrejse for at kunne gennemgå den klassiske udvikling fra barnets uskyld til de voksnes verden.

Pigen hed Åse G, og en dag drog hun af sted på sin cykel. Hun opsogte de største og smukkeste slotte i hele landet, men kunne ikke finde kilden, og rejsen blev meget lang... det første år gik let, eftersøgningen var præget af den naive fascination og nysgerrighed, som den unge Åse endnu ejede. Rejsens andet år var det hårdeste, Åse knoklede tålmodigt, men opnåede ingen resultater, og hun kunne ikke se nogen ende på den hårde rejse. Da det tredje år satte ind, havde hun opnået en vis erfaring, som gjorde rejsen temmelig meget lettere, og da Åse vidste, at tre er et magisk tal, vendte hendes optimisme tilbage.

En dag, da Åse G kom cyklende, skod hun genvej ind gennem et helt almindeligt villakvarter, og her faldt hendes blik på noget mærkværdigt: en stor, grå bygning, der tårnede sig op mellem de små huse. Åse følte sig på mystisk vis draget af bygningen, og pludselig gik det op for hende, at dette måtte være det slot, hun ledte efter. Bygningen lignede ganske vist slet ikke de slotte, hun hidtil havde besøgt. Det var hverken prangende eller storslået, men derimod meget firkantet og sådan lidt funkis-agtigt.

Åse G besluttede sig for at undersøge slottet nærmere. Hendes bedstemor havde fortalt hende, at et stort, farligt dyr bevogtede slottet, og Åse kom ganske rigtigt til ulvens hule. Hun var nødt til at passere den for at komme ind på slottet, og hun afledte snedigt dens opmærksomhed med resterne fra sin madpakke.

Så langt så godt. Men allerede ved hovedindgangen stødt hun på den næste forhindring: portneren, som gik og fejede fortrappen. Til Åses forbløffelse lod han hende passere med det samme. Han fortalte senere, at han var blevet rørt over hendes betænksomhed, idet hun både havde husket madpapiret, da hun forlod ulvens hule, og havde parkeret sin cykel helt korrekt i det dertil beregnede cykelstativ.

Åse G trådte ind af hoveddøren, og herfra var der to valgmuligheder: en trappe op og en trappe ned. Hun mærkede en duft af nybagte chokoladeboller og tarteletter med kylling og asparges, og hun fulgte duften hen til trappen, der førte nedad. Her så hun to smukke skikkelser, og hun vidste med det samme, hvem de var. Hendes bedstemor havde fortalt hende om de to skøjomfruer, der boede i kælderens. De hed Dortha og Ingelise, og de lokkede fremmede i fordærv med alle deres lækkerier. Åse valgte klogtigt den anden trappe.

Da hun nåede op ad trappen, udstødte hun et lille gisp. Hun stod ansigt til ansigt med den store, mystiske sfinks, der herskede over slottets indre. Sfinksen var et majestætisk og ærefrygtigt væsen, med uudgrundelige øjne og en meget dyb stemme...

Med Åses snedighed og list lykkedes det hende at svare på sfinksens umådeligt kryptiske gåde, og hun fik lov at passere.

Åse G havde nu klaret de obligatoriske tre prøver, men hun kunne stadig ikke finde kilden.

Hun vidste godt, at man ikke kan klare den slags alene, og at i et hvert rigtigt eventyr har man brug for en form for hjælper, men hun var jo helt alene...

Bedst som hun sad og var allermost fortvivlet, hørte hun en stemme lige bag sig: "Bare kald på Baare! Baare er altid til tjeneste." Åse blev forbavset, men pludselig huskede hun, hvad hendes bedstemor havde fortalt hende. Baare var slottets husalf, en pligtopfyldende og hjælpsom fyr, som næsten altid holdt sig skjult, men trådte til, hvis nogen var i nød.

Åse satte Baare ind i situationen, og selvom han vidste, at fremmede ikke måtte få adgang til kilden, kunne han ikke lade være at give Åse et par råd med på vejen, for Baare var en meget venlig sjæl.

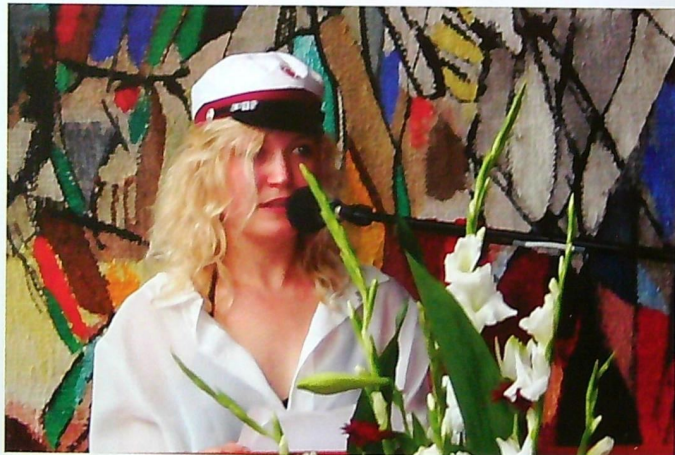
Han fortalte Åse, at gården var omgivet af fire høje mure. Man kunne ikke komme derind fra ostensiden. Her lå biblioteket, og dette var bevogtet af en ganske særlig mand. Han var lille og ufarlig af udseende, men til gengæld så omhyggelig, når det gjaldt overholdelse

af bibliotekets regler, at det tenderede til det faretruende. Heller ikke via nord- eller sydfløjen var det muligt at komme ud til den grønne gård, så Baares råd til Åse var, at hun valgte den vestlige side og gik ind gennem den store aula. Og med et forsvandt Baare, lige så pludseligt som han var kommet.

Åse G trådte ind i aulaen og begyndte at lede efter en dør eller en åbning, der kunne føre hende ud til gården. Men der var ingenting, kun den tårnhøje mur, der adskilte hende fra gården, og hun begyndte at tvivle på Baares gode råd.

Det var en underlig mur. Den var fuld af farver og beklædt med en slags keramik, der bulede ind og ud og så højt besynderlig ud. Det mindede hende først om noget, hun engang havde lavet i formning, da hun var lille, men da hun gik tættere på, så hun til sin store glæde, at det var en kæmpemæssig klatrevæg.

Nu kunne Åse jublende klatre over den høje mur, og endelig befandt hun sig i den skønne, grønne gård. Hun drak af kilden, og hendes

hjerne fyldtes af glæde, lige så meget over at have klaret selve rejsen, som over endelig at have nået dens mål.

Her slutter eventyret om Åse G, og det slutter lidt brat. Åse har nået sit mål, og det burde være her, det hele gik op i en større helhed, og alt var lykkeligt til Åses dages ende... men hun sidder jo stadig inde i gården og ved ikke helt, hvordan hun skal føre fortællingen til ende. Jeg tror, hun føler sig en lille smule mere voksen, end da hun tog af sted, og kildens vand har nok også gjort hende godt. Men hvad skal hun gøre nu? Hvordan kommer hun ud af slottet? Kan hun overhovedet finde hjem, hvad skal hun, når hun kommer hjem, og hvad skal hun egentlig bruge den der visdom til?

Jeg tror på en måde, der er mange af os, der har det lidt ligesom Åse. Der er en masse løse tråde og åbne spørgsmål, og selvom en vigtig epoke af vores liv er slut, og vi står med uendeligt mange valgmuligheder, med livet foran os og det er så fantastisk, så er det ikke nok at afslutte kapitlet med "og de levede lykkeligt til deres dages ende".

Ligesom Åse er vi endnu ikke nået til det sidste stadie i hjemme-ude-hjem-modellen, tvært imod er vi på vej ud på en ny rejse, og man fristes til lige at gøre Keld glad ved at nævne, at vi er som sommerfugle, der forlader vores pupper, og det er spændende, hvad der skal blive af os...

I dag flyver vi så fra ÅSG og ser tilbage på tre år, der har været fantastiske og forfærdelige. Vi har selvfølgelig lært en masse, udviklet os, blevet gode til at være venner og til at være mennesker, men det har heller ikke altid været helt nemt.

Vi har virkelig prøvet at huske at samle vores skrald, når Carsten var på vagten, vi har øvet os i at tyde lærernes kodesprog og Lars Nord-

ams særprægede stemme. Vi er blevet forført af Dorthie og Inges slaraffenland, vi har været fortvivlede, når vi ikke kunne finde Kaare, og forfærdede, når vi er blevet konfronteret med dårlige karakterer, skriftlige advarsler og ikke mindst gule kort...

Men ligesom Åse har vi kæmpet i tre år for at finde helt ind til kernen af ÅSG, og det kommer alligevel nok også til at tage et stykke tid at finde helt ud herfra igen. Jeg håber ikke, at vi forvirler os alt for langt væk fra hinanden. Jeg synes, vi skal bruge nogle af de berømte flipper-kvaliteter, som der bliver praleet så meget af, til at bevare et rigtig godt sammenhold.

For selvom vi er ni klasser, med en masse forskellige mennesker, som i de første år knap nok kunne kende hinandens ansigter, så synes jeg, at vi med tiden har skabt et særligt sammenhold eller i hvert fald en sammenhæng imellem os, som specielt har udfoldet sig her i 3g. Om det er de runde borde, der har knyttet os tættere sammen, eller om det bare er den lange tid, vi har gået her på skolen, ved jeg ikke, men jeg synes vi har haft det sindssygt sjovt, og det håber jeg virkelig, at vi vil blive ved med!

Rigtig god fest!

Venligst

Liva Johanne Ehler Molin

Shakespeare café

Nej, det er ikke en café, hvor du spiser scones og drikker te, men et arbejdende værksted. Ved du for eksempel, hvor mange koner Henrik den 8. havde? Hvad forskellen er på *you* og *thou*? Om man måtte myrde sin konge? Hvem der spiller kvindrollerne hos Shakespeare? Hvor udtrykket '*to be or not to be*' stammer fra, og hvad Leonardo Di Caprio har at gøre med Shakespeare?

Dette fik 3a, 3b og 3c svar på i løbet af de to dage i januar, hvor de arbejdede med Shakespeare og hans samtid.

Med den efterhånden ikke så nye gymnasiereform er Shakespeare på A-niveau kernestof. Samtidig kommer eleverne ikke længere til mundtlig eksamen i kendte tekster, men udelukkende i ulæste. Dette forhold kræver en meget grundig indføring i Shakespeares univers, og vi valgte derfor i lighed med tidligere at afholde en Shakespeare-café, hvor vi forsøgte at tage højde for de 'nye tider'.

Torsdag morgen den 10. januar startede vi med en fælles introduktion til perioden, hvorefter vi så Shekhar Kapurs *Elizabeth* fra 1998. Herefter blev de tre klasser delt op på tværs, og resten af torsdagen blev der arbejdet i tre forskellige workshops med emnerne engelsk

samtidshistorie, Shakespeares sprogbrug og det engelske teaters udvikling. Denne dag var det primært lærerne, der 'optrådte på slap line'.

Fredag d. 11. var der workshops i *Macbeth*, *Romeo and Juliet* og *Hamlet*. I *Macbeth*-workshoppen blev der arbejdet ihærdigt med at fortolke og oplæse en scene fra slutningen af *Macbeth*. I *Romeo and Juliet* blev balkonscenen opført, og i *Hamlet* arbejdede klasserne selvfolgelig med '*To be or not to be ...*', den nok berømteste af alle monologer.

Dagen blev afsluttet med en fællesforevisning af Michael Radfords filmatisering af Shakespeares *The Merchant of Venice* fra 2004 med Al Pacino som jøden Shylock, der kræver sit skålpund kød.

De to dage viste på en positiv måde, hvor udfordrende perioden og teksterne er, men samtidig også, at hvis man tør springe ud på det dybe vand, lykkes det. Klasserne var engagerede, og der var så mange positive tilbagemeldinger, at vi vil gentage caféen til næste år. Måske vil vi omdøbe caféen til Shakespeare-seminar, så vi ikke bliver anklaget for falsk varebetegnelse.

The Weird Sisters
Ulla Bonnerup, Inger Meier og Lone Enevoldsen

Juletale 2007

I forkristen tid var julen en midtvinterfest, hvor man fejrede, at det nu gik mod lysere tider. Det var en nytårsfest. Jul – på olddansk jero – på engelsk year – betyder jo år.

Man ved ikke helt præcist, hvordan julen blev fejret i forkristen tid, men den islandske kronikeskriver Snorre Sturlason fortæller i Hakon den Godes saga, at kong Harald bestemte, at festen – jul – skulle holdes samtidig med de kristnes fest, altså den 24./25. december. Tidligere havde julen ligget ved midtvinternatten, som på Snorres tid var i midten af januar. Det er sandelig heldigt, at vi ikke skal vente en måneds tid på julen endnu.

Jesu fødselsdag blev først fastlagt til den 25. december engang i 300-årene. 25. december var den dag, som vintersolhvervet var fikseret til i romerriget på daværende tidspunkt. Den kristne julefest var altså fra starten først og fremmest en årstidsfest, hvor man ganske belejligt havde besluttet, at det også (tilfældigvis?) var Jesu fødselsdag. I Norden blev julen således bare "slået sammen med" de kristnes fest for Jesu fødsel. Sådan! Det lykkes heller ikke vore kristne forfædre at få os til at kalde festen for Kristmesse – X-mas, sådan som man fx gør det i England. Den hellige fests navn forblev altså i Danmark "jul", der jo som tidligere nævnt bare betyder år (årstidsfest). Den kristne fest fik med andre ord et vanheligt navn.

Men I er nok lige glade... med det – altså ikke lige glade. Inde i jeres hoved ved I godt, hvad jul betyder, og I glæder jer. Det er det bedste, det at glæde sig over noget, til noget, med nogle. Jeg vil ved uddrag af Jørgen Gustava Brandts salme nr. 14 i Den danske Salmebog fortælle jer om, hvad det er, der gælder, hvad det er, der tæller.

1. Tænk, at livet koster livet!
Det er altid samme pris.
Kom med glæde!
Vær til stede!
Tanken spreder øjets dis;
rigt og bredt går livet ned i evighed.
2. Stjernestunder, livets under, luft og smag og syn er nyt!
Blodet bruser, løvet suser, havets rum er højt og lydt!
Mærk: alt liv går udad! – Giv!
For tro er liv.
6. Hver fornemmer, jeg'ets tremmer rykkes ud i pause-ro.
Hvert et skridt, du tar så frit nu, er identisk med din tro.
Tyst i midten væksten står
Med livets væv.

Det er muligt, at I synes, at det er noget værre kristent bavl, at jeg her citerer fra en salme, og jeg har det nok, lidt ligesom de fleste af os her har det. Ærligt talt – det med det religiøse indhold i julen betyder ikke så meget for mig. Men derfor kan man jo netop godt blive klog på, hvad livet handler om, når man fordyber sig i de religiøse strofer. De giver faktisk stof til eftertanke og fortæller mig og jer om, hvad der er liv, og hvad der giver livet mening, hvad enten du er en voldsom ugudelig viking fra Snorres tid eller en halvved gennemsnitsdansker, der trods alt betaler sin kirkeskat.

Gustava Brandt begynder med ordet "tænk". Det er nok det, vi skal bruge ferien til, det at

stoppe op og tænke. For når man tænker og snuser nysgerrigt rundt, og når man har tiden og roen til det, opnår man klarsyn, som sammen med glæde og nærvær giver overskud til liv – at leve.

Jeg tror ikke den stjernestatus folk får i programmer som "Stjerne for en aften" og "Scenen er din", kan måle sig med den stjernestatus – de stjernestunder, du kan få i dit eget liv, når du søger viden med nye og klare øjne, dufter og smager på livet og får friske oplevelser. Det er sådanne stunder, Jørgen Gustava Brandt tænker på, når han skriver om blodet, der bruser, og glæden, der spredes sig. Så er livet som et stort og åbent rum, hvor alt kan lade sig gøre – der er højt til loftet. Giv! I gør jo det, man skal. Men er det de rigtige gaver, I giver? I dagens Danmark er det vist mere plastik, pap og papir end glæde, smil og nærvær, der tæller.

Når jeg'et sidder bag tremmer og mangler frihed, er det godt, vi har pauser, hvor vi kan komme ud fra "fængslet" – nåh, sådan føler jeg det nu ikke på ÅSG – men godt er det at finde

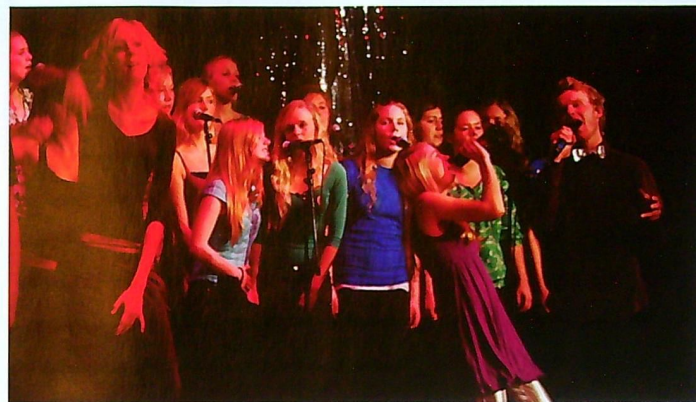
freden til og troen på det, der gælder – og nok allermest i vores alder – livet. Og når vi i januar igen banker på, har vi netop haft pause og ro og kan se frem mod lysere tider, studieture, huer osv. Vi står med salmedigterens ord "i midten af væksten.. med livets vår".

Hvis man har fat i troen, glæden og samværet, er det i og for sig ligegyldigt, om man tror på Vorherre. Det må blive jeres egen sag, og så gør det nok heller ikke så meget, at der følger noget fed julehygge med i form af litervis af julebryg og andefedt. Essensen af den traditionsrige fest er vel, at man sammen med nogle glæder sig over livet og det kommende lys. Livet skal leves, og det handler om at få det hele med, men ikke på den selvfede og egoistiske måde. Julens budskab drejer sig altså ikke om, hvorvidt man tror på julemanden eller Jesus, nej, det handler først og sidst om at tro og at tro på livet. Som Jørgen Gustava Brandt siger: "Leve livet! Ført af livet..."

Marie Junge Ernst, 2b

Når en forestilling bliver til: Sting på ÅSG

I foråret havde vi Sting-teaterkoncert på Århus Statsgymnasium. Vi skulle fortolke en håndfuld Sting sange og forene sang dans og musik til en forestilling af stemningsbilleder.

Musik kan vi alle sammen forstå og relatere til på hver vores måde, så denne fælles interesse var en mulighed for at binde os sammen på kryds og tværs af klasser. Kombinationen af sang, musik og dans gjorde, at flere kunne være med til at byde ind med noget kreativt, de var gode til. Projektet var et lille input, der kunne føre elever sammen på tværs af klasser på ÅSG. Et opgør med vinterens faste greb om humøret. Jeg meldte mig til kor og dans uden helt at vide, hvad jeg gik ind til, men det var også lidt spændende.

I begyndelsen var det svært helt at se, hvordan projektet skulle blive formet, men jeg var ikke i tvivl om, at vi nok skulle få stykket noget godt sammen. Det er også så hyggeligt med et projekt på skolen ved siden af skolegangen. Det er spændende, når der sker noget nyt. Det

er hyggeligt at komme sammen med folk, man ikke til daglig omgås med.

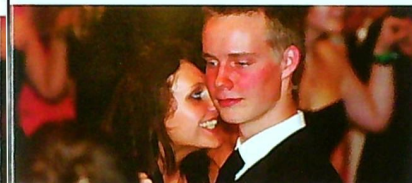
Der var en svirrende stemning af forventningens glæde og forvirring på ÅSG i de dage op til premieren. Vi havde travlt, vi var spændte, vi var forvirrede, men vi var klar til at gøre en indsats, alle sammen. Kreativiteten pustede nyt liv ind i hverdagen, og det kunne mærkes. Vi lavede aftaler om dit og dat og øvede i pauserne og efter skole, der var hele tiden noget, der lige skulle finpudses eller laves om; noget skulle til at ske, og der var pres på, der var en deadline, og det var snart.

Som vi gik i gang med at lægge puslespillet, mærkede jeg, at folk forandrede sig. Distancen blev på en måde mindre mellem os. Vi fnisede, når vi stod på kor-bænkene og lavede aftaler om det og det og øvede og øvede. Vi tog termokande og forfriskninger under armen og gik over i gymnastiksalene, og så stod den på øvning af dans hele eftermiddagen. Det var, som om der ikke rigtigt på forhånd var et billede af, hvordan det hele skulle se ud, men

det skabte til gengæld et frirum til, at vi kunne skabe vores helt egen fortolkning af musikken og stemningerne. Det var sjovt at skabe noget kreativt sammen med andre elever, og det var fedt, at alle var med på den.

Det blev en collage af bevægelse, sang og musik. Det smukke ved Stings sange er, at de på en eller anden måde rammer lytteren, lige meget hvem det er. Musikken rammer, måske kun yderst, måske et sted indei, men uanset er jeg sikker på, at alle os, der medvirkede, vil huske tilbage og føle os en god oplevelse rigere. Forhåbentlig ramte forestillingen også noget hos dem, der var modt op i salen.

Julie Hammer, 2a

Skolefesten 2008

Elevudvalget var tovholdere på årets skolefest, der som vanligt blev et brag af en fest med revy, spisning i klasserne og efterfølgende lanciers og dans til musik i festsal og kantine.

De følgende indlæg repræsenterer skolefesten set fra tre forskellige vinkler: fra 1g, fra 2g og fra 3g. Fælles er, at de skildrer en god oplevelse, og samtidig er der forskelle i oplevelsen af skolefesten.

Skolefesten set fra 1g

Da jeg ankom til skolefesten sammen med en del andre fra min klasse, var der allerede godt gang i den. Vi havde nemlig besluttet at se revyen torsdagen forinden for at kunne springe den over om fredagen og i stedet bare hygge hjemme hos en, så klokken var allerede seks - halv syv, før vi var der. Det så ud til, at alle på skolen hyggede sig; nogle stod lidt stilfærdigt og snakkede, mens andre løb rundt på gangene og råbte og skreg. Jeg gik direkte ind i den klasse, vi skulle være i, for at lægge min jakke og taske, og derefter satte jeg musikken til.

Musikken og pizzaen fik hurtigt alle i bedre stemning, og inden jeg nåede at se mig om, stod halvdelen af klassen oppe på bordet og dansede, og hvorfor så ikke selv hoppe med derop? Lærerne virkede meget chokerede, men tog det egentlig pænt.

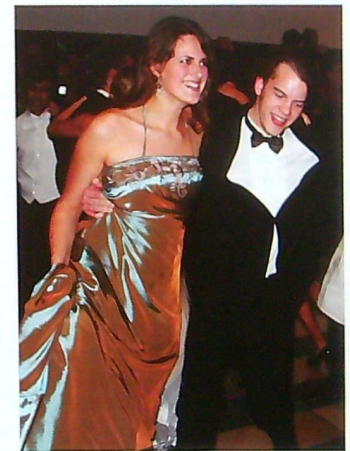
Vi blev ligeså stille og roligt færdige med at spise og med det ene underholdningsindslag, der var, så jeg gik ud på gangen sammen med et par andre fra klassen - vi skulle jo lige ned af gangen og ind i samtlige klasser for at sige (eller nok nærmere råbe) "god skolefest". Der var to reaktioner: Enten blev der råbt "skrid" med det samme, eller også var de med på den og skreg lige så højt tilbage. Klokken var efterhånden blevet så mange, at det var tid til at feste.

Der var som sædvanlig pyntet rigtig godt og flot op i kantine, hvor festen for eleverne jo altid foregår. Musikken var allerede i fuld gang og fra da af gik aftenen bare fremad fantastisk hurtigt. Og så var der lige pludselig lancier midt i det hele! Langt de fleste gik selvfølgelig op for at se det. Alle 3g'erne i stiveste puds er ikke noget, man ser hver dag, så det ville jeg ikke gå glip af. Selvom kjolerne osv. selvfølgelig var flotte, kunne

jeg ikke lade være med at tænke, at det hele så lidt spøjst ud, for man er jo ikke vant til at se dem sådan.

Da lanciers var færdigt, lakkede aftenen mod enden. En helt igennem fantastisk fest - efter min mening den bedste fest på skolen hidtil - var ved at være overstået.

Søren Als Andersen, 1x

Skolefesten var en succes for alle

Alle gymnasielever kender til det travle gymnasieliv med for mange lektier og for lidt søvn. Man haster igennem hverdagen for at nå det hele, og sommetider glemmer man at nyde at være i nuet, da rammerne for ens hverdag er fastlagt af gymnasiet. Derfor blev årets skolefest på Statsgymnasiet modt med et smil fra alle årgangene.

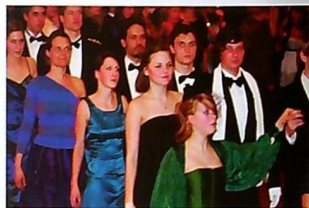
På Århus Statsgymnasium har den traditionsrige lanciers-fest altid været noget særligt. Festen markerer et skift for mange og giver mulighed for, at man stopper op og tænker over livet som gymnasieelev, hvad enten man er 1g'er, 2g'er eller 3g'er. Vi kan selv huske følelsen af, hvordan alting var nyt og spændende som 1g'ere.

3g'erne kan med skolefesten se en afslutning på de tre hårde, men forhåbentlig gode, gymnasieår, som nu er ved at lakke mod enden. Skolefesten er for 3g'erne noget helt specielt, og ifølge dem er det deres fest. Dog betyder skolefesten også noget for de andre årgange. Som 1g'er kan man nyde, at gymnasietiden endnu ikke er ovre, samtidig med at man tænker tilbage på det halve år, man har gået der og forsøgt at falde til. 2g'erne står imellem, og skolefesten medvirker til, at man stopper op og finder ud af, at man nu er halvvejs, med alt hvad det indebærer.

Den ene flotte kjole efter den anden. Jakkesættene med matchende slips til pigen. Forventningsfulde forældre, der glæder sig til at se deres barn danse lanciers. Lærerne, der stolt viser deres klasser frem og følger dem gennem hele aftenen.

Stemningen var høj på Århus Statsgymnasium den 29. februar 2008. Festen blev sat i gang af den årlige revy, hvori 3g'erne viser årets

gang på en satirisk, men venlig måde. Efter at have grinet og klappet færdig fordelte skolens elever og 3g'ernes forældre sig ud i klasserne, hvor der her var et par timer til rådighed til spising. Inden lancierdansen blev der spillet musik i kantine. Klokken 21.30 hørtes de første toner af melodien til lancierindmarchen. Aftenens højdepunkt – nemlig lancierdansen – blev udført med smil, og opmærksomheden var fuldt rettet mod de glade dansere. Herefter fordelte folk sig rundt på skolen, og forældrene begyndte så småt at trisse hjem. Nu blev festen ligeså meget 1g'erne og 2g'ernes fest, da fokus blev flyttet til kantineens liveband: Airline. Hvis det blev for anstrengende at danse til de svingende rytmer, kunne man blot gå op i skolens festsal, hvor man her kunne danse vals til Ensemble Vivex's musik.

Man kan med rette sige, at årets skolefest var et brag af en fest. Der er uden tvivl enighed om, at festen blev gennemført på en god og festlig måde. 3g'erne tog videre på Broen for at fejre, at deres tid som gymnasieelever snart er ovre. 1g'erne fandt ud af, at der (heldigvis) er et stykke tid tilbage på gymnasiet. Os 2g'ere fik nu mulighed for at se tilbage på halvandet år på godt og ondt samtidig med at have en følelse af gå-på-mod og glæden over, at det hele ikke er forbi endnu.

Cecilie Rahbek Thuesen og
Helene Biering-Madsen, 2.b

Skolefestdigt

I den syvende måned af det sidste semester
Dannede skolen ramme om den ældste årgang
Og i en sal fyldt til randen med gæster
Underholdte og dansede de så tårerne sprang.

Med ugers intensiv træning i trin og hukommelse
Forsøgte mange at finde takten
I danselektioner uden nogen forsømmelse
Da ingen ville stå forvirrede hen på den store aften.

Hos flere begyndte forberedelsen måneder før festen
Og udvælgelsen af tøjet var ikke nødvendigvis let
Men på selve dagen trodsede folk blæsten
Iført både overdådige kjoler og stilfulde jakkesæt.

Før spisingen var aulaen først genstand for revyen
Som med alt fra AT-eksamen til frivillig billedkunst
I et virvar af karikering gennem hørelse og syn
Vandt både skolens elever og læreres gunst.

Imens den stod på familær spising og posering
Strejffede de små rundt mellem de forskellige klasser
Og alt imens 3.g'erne druknede i blitzglimt og fadøl
Søgte resten mod aulaen i jagten på gode pladser.

I kvadriller med tusindvis af hvilende øjne på sig
Dansede de med svedige hænder og røde ører
Men midt i det hele løb nydelsen lidt sin vej
Da målet for mange blot var det at gennemføre.

Med dansens udgang åndede flere lettet op
Og efter afsked med traditioner og gæst
Begyndte den nederste etage så småt
At tage hul på elevernes fest.

Få timer senere kørte busser i regnvejret
Mod byens synderfyldte legepladser
Og med fint tøj undgik man ko-besværet
Mod slutning på enten kasino eller Broen for alle 3g klasser.

Oskar Zacho, 3.d

Frivillig idræt

Skolefodboldeventyr

D. 21/9-07 kl. 8.00 startede den prestigefyldte skolefodboldturneringen i Århus, og det skulle vise sig, at ÅSG tilhørte den absolutte top inden for skolefodbold i Århus og omegn.

Vejret var koldt og blæsende, da de 11 startende spillere løb på banen, som normalt er hjemsted for Århus Tigers. Umiddelbart så de dårlige vejrforhold ud til at skulle blive en ulempe for et teknisk betonet fodboldhold som ÅSGs.

Men skolens træner Lars Raunholt, en ruteret herre inden for spillet, kompenserede for vejrforholdene ved at lade holdet stille op i en defensiv 5-4-1 opstilling. For som Lars Raunholt sagde: "I fodbold gælder det om ikke at komme bagud". Så med denne lektie i baghovedet kunne det umuligt gå galt. Det gjorde det da heller ikke, for dommeren fløjtede den første kamp i gang. Lars Raunholts defensive tilgang havde åbenbart ikke bundfældet sig helt hos de unge og uerfarne spillere på ÅSG's hold, og kampen endte med cifrene 2-0 i modstanderholdets favor. Efter kampen måtte den ellers så principfaste træner justere lidt på sin lektie, så det nu også gjaldt om at

komme foran. Denne taktiske genistreg blev vendepunktet for det noget desorienterede ÅSG hold.

Resten af kampene blev en smal sag for ÅSG, der endte i finalen, men da reglerne sagde, at de to finalister begge gik videre til DM i Middelfart, valgte Lars Raunholt klogt at spare holdet for yderligere anstrengelser.

Under DM (d. 3/10-07) i Middelfart opdagede holdet en helt ny side af deres træner. Selvom Lars Raunholts mangeårige trænererfaring havde hærdet ham, gjorde de store rammer alligevel tydeligt indtryk på ham, og man

mærkede derfor en vis usikkerhed fra bænken. Alligevel gjorde holdet en god figur og lå længe til videre deltagelse i turneringen. Men en dårlig sidste kamp gjorde, at der skulle trækkes lod blandt tre hold om, hvem der skulle gå videre i turneringen. Heldet tilsmilede desværre ikke ÅSG, der noget slukorede, ude af turneringen, måtte tage hjem til Århus.

Skolefodboldeventyret så dog ud til at gøre ÅSG's fodboldhold endnu stærkere, og det var da også med æren i behold, at holdet forlod turneringen.

Mads Petersen og Kasper Trolldoft Henriksen, 2x

Frivillig basketball 2007-08

Skoleåret 07-08 blev som de foregående år meget succesfuldt.

Efter mange sjove og sveddrypende træningstimer tirsdag eftermiddage deltog ÅSG med 3 hold i gymnasieskolernes basketballturnering, nemlig drenge A, pige A og drenge B.

De to A- hold kvalificerede sig begge til finalestævnet, hvor pigerne vandt bronze, kun overgået af de to Københavnske Team - Danmark gymnasier Falkonérgården og Rungsted,

og drengene endte på en 5-6 plads (de havde dog de senere finalister fra Egå på krogen i det meste af kampen mod dem).

B-holdet vandt en tæt kamp over Katedralskolens bedste hold, flot-flot.

Med håb om, at sæsonen 2008-09 bliver lige så god og sjov som de foregående år, glæder jeg mig allerede til næste skoleårs frivillige basketball.

Hilsen
Jens Winther

s (skæve) gang

Studieture

Slår man ordet "forudsætninger" op i ordbogen, får man en forklaring, som lyder "kvalifikationer som gør, at man er i stand til at udføre en opgave".

Forudsætninger for indlæring i gymnasiet får man på mange forskellige måder.

En af måderne er at deltage i en studietur, hvor man får mulighed for at lære hinanden at kende, skabe tættere venskaber og et bedre og mere trykt socialt sammenhold.

Disse ting er afgørende for, at den daglige undervisning fungerer. For at man er i stand til at udføre den opgave, indlæring er.

Også forholdet til lærerne sættes i et andet perspektiv på en studietur. Når samværet rykkes uden for de typiske undervisnings-situationer ændres lærer-elev-forholdet til et tættere og mere jævnbyrdigt forhold.

Ikke kun de personlige relationer vendes på hovedet på en studietur.

Forholdet til et fremmedsprog ændres grundlæggende ved at komme til udlandet sammen. Der kommer fokus på at bruge fremmedsproget kommunikativt og lidt mindre fokus på den korrekte grammatik og på at finde de helt rigtige glosser. Det giver perspektiv og motivation til sprogundervisningen.

Med studieturen opnås gode forudsætninger for indlæring på en sjov og motiverende måde.

Anne Scherrebeck Hansen, 2c

2c i Barcelona

Hvem har ikke drømt om at kunne spørge Einstein himself, hvad fanden det lige er han mener med det der 'relativitet'? Hvem har ikke haft lyst til at spørge Da Vinci, hvad Mona Lisa smiler af? Eller Gud, hvorfor han skabe myggene og brandmændene?

Men Einstein er død. Da Vinci er død. Gud er død og Nietzsche med. Studieturen lever endnu, og Gud ske tak og lov for det.

For bag studieturens sagnomspændte ydre, hvor solbriller, tommermænd og ungdoms-slovsind er den klædning, man populært set ynder at iføre de unge rejsende, gemmer sig en fantastisk idé om, at læring også bliver nødt til at være en oplevelse.

Man kunne spørge sig selv, hvad fornuftigt der kan være i at hive eleverne ud af klasse-lokalets signede ro og ud i en forblæst park, hvor læreren må råbe for at overdøve vinden og de lokale sprittere. Eller hvor fagligheden ligger i at skulle spørge om vej igennem en skummel forstad.

Svaret er vel egentlig givet, for hvis vi ikke lærer spansk for at slippe helskindet igennem rabarberkvarteret – hvis ikke det er for at tale med spaniere, at vi slider i det med datidsformerne – hvad i al verden er det så for?

På studieturen har man mulighed for at opleve det, man sveder med i timerne. Og samtidig lære om det på en måde, som normal undervisning ikke tillader.

Man kan jo af gode grunde ikke hive Antoni Gaudi ind i dansktimen til en lille sludder om neo-gotik, ligesom det heller ikke ligefrem er nemt at opstove en ægte barokmaler.

Men skønt kunstnerne for længst har stillet træskoene, lever deres kunst videre. Parkerne, kirkerne og monumenterne står der stadig. Billederne hænger der endnu og taler på vegne af deres ophav. Man kan ikke se dem blive malet, men man kan få del i den stemning, hvori de er blevet til. Og at opleve kunsten er vel det tætteste, man kommer på at snakke med kunstnerne selv.

Nå, ja. Studieturen kan jo ikke vække de døde, men forhåbentlig er den med til at vække interesse for det, der i nogens øjne virker dødt.

Søren Hejlskov, 2c

2d: Studietur til London om Det multietniske samfund

Efter et par hektiske måneder med arbejde med vores AT-projekt om det multietniske samfund med samfundsfag og engelsk, og hvor forvirringen havde været total omkring rejsebureauets fejl med vores hotel (det endte lykkeligt – luksushotel i centrum af London!), var vi endelig så klar, som vi kunne være til vores studierejse. Men da vi endelig skulle afsted, opstod der nye bekymringer: Hvordan skulle man opføre sig over for de høflige englændere? Vi ville nødtigt opføre os fornærmende og overvejede derfor, hvor mange gange man kunne sige "please" i én sætning uden at virke latterlig. "Excuse me, please. If you don't mind, would you then please hand me the ketchup please? Thank you please."

Den første dag brugte vi på Camden Market, hvor pengepungen ustandseligt blev hevet frem. Man skulle passe på ikke at lade sig lokke af de ivrige sælgere, der ofte tog overpris og ville gå langt for en handel. Sælgerens opfattelse af eleverne som en flok dumme turister var måske ikke helt ved siden af, da der flittigt blev taget billeder af selv de mindste ting. London viste sig i øvrigt hurtigt at være en

shopping-heaven for alle. Alle pigerne blev hurtigt bekendte med den 5 etager høje Top Shop og de andre fede butikker på den kendte Oxford Street.

Alle dagene var skemalagte med aktiviteter omkring vores tema: Det multietniske samfund. Vi lavede kvartersanalyser, der viste, hvor broget og globaliseret en by London er, etnisk set. London er en by fyldt med modsætninger som fremstår tydeligt i de forskellige områder. En enkelt gade adskilte SOHO og China Town, som ikke kunne blive mere forskellige. China Town, som var fyldt med kinesiske restauranter og små købmandsforretninger, stod i skarp kontrast til de mange sexshops og bøssebiografer, man kunne finde i SOHO.

Desuden besøgte vi museerne Tate og Portrait-gallery, ikke for alle med lige stor entusiasme. Derimod blev alle meget grebet af fortællingen om Jack the Ripper, mens en fantastisk guide viste rundt i området ved White Chapel, hvor mordene havde fundet sted for mere end hundrede år siden. Nogle levede sig så meget ind i historien, at de var bange for at blive overfaldet af morderen på vej tilbage til hotellet.

En af de lidt mere blandede, men interessante oplevelser, var besøget i moskén i Regent's Park, hvor klassen skulle have en rundvisning og bagefter snakke med imamen Mr. Abdullah. Kulturforskellene var store, og det gjorde det svært for os at forholde sig til hans lidt for selvretfærdige attitude. Imamen ville hverken erkende æresdrab eller tvangsægteskab som en realitet og mente ikke, at dette kunne diskuteres. Turen tilbage til hotellet var derfor præget af en lettere forarget stemning, da alle var utilfredse med den måde, han forsvarede sin sag på, og i stedet angreb alt, hvad der kendetegnede den vestlige verden. Men det havde dog været en interessant tur, og den viste en del om kulturkonflikter. Besøget blev sat i relief af et besøg i den danske kirke og på den danske ambassade, hvor kulturkonflikter og terrorisme var på dagsordenen.

En af de helt store oplevelser var musicalen "We Will Rock You". Alle blev revet med af musikken og stemningen, og resten af turen

blev der sunget Queen-sange, ofte til stor irritation for englænderne. Som sædvanlig blev aftenen afsluttet med en tur på en ægte engelsk pub, hvor cider var den klare favoritdrik.

Torsdag den 13. marts var det blevet tid til, at vi skulle hjem igen. Et mistet pas skabte en smule forvirring før afrejsen, men var dog ikke nok til at slå nogen ud. Vi var trætte efter en "vild" bytur den sidste aften, hvor de fleste benyttede deres sidste chance for at score en "lækker" englænder. Ventetiden i lufthavnen blev brugt på tyggegummikonkurrencer og afslapning, mens de sidste indkøb blev gjort i taxfree.

Tilbage i Danmark ventede spændte forældre og kærestes, som kunne glæde sig til at få fortalt en masse historier om alle de store og sjove oplevelser.

Marie Holm Kjærbølling, Josefine Aaris og Cathrine Engsig Sørensen, 2d

Årets (skæve) gang

Ydre arealer, bygninger og inventar 2007-08

Fortid

Århus Statsgymnasiums bygninger blev indviet i august 1958. Så skolen nærmer sig med hastige skridt de 50 år. Bygningen fremtræder med sin lave, langstrakte facade, sine store aluminiumsindrammede vinduespartier og den strenge geometriske planløsning som et fremragende eksempel på 1950'ernes funktionalistiske bygningskultur. I 2004 blev skolens bygninger fredet af Kulturarvsstyrelsen netop med henvisning hertil.

Hvis man nærmer sig skolen fra syd - fra Fenrisvej - åbner blikket sig op imod skolen gennem det parklignende anlæg, de spredte fyrrertræer og Haugen Sørensens monumentale skulpturer (Mindsesvupperen og En erindring mindre). Den brede fortrappe og de store glaspartier sluser den besøgende ind i skolens forhal - med Jorns imponerende keramikrelief. I den tilstødende festsal dominerer Jorn/ Wemaæres smukke gobelin "Den lange rejse", der fylder hele sydvæggen. I bygningen hersker de lige linier, der følger de lange, lyse gange mod syd og nord

og forbindelsesgangen imod øst. Skolen fik vinger på ved en udvidelse imod øst i 1972, og ved en tilbygning i 2004-05 er de to vinger igen blevet forbundet med skolens nye studieområde.

1. januar 2007 er skolen overgået til statsligt selveje. For bygningerne betyder det i hovedsagen, at skolen selv står for den indre vedligeholdelse, finansieret med tilførte midler (bygningstaxameter), mens staten er ansvarlig for den ydre vedligeholdelse og større genopretningsprojekter. Dette ansvar administreres af Universitets- og bygningsstyrelsen (UBST), som vi løbende opdaterer med vores behov og ønsker for vedligeholdelse. De sidste år under Århus amt bød på en voldsom renoverings- og fornyelsesindsats: Nyt kantinekøkken, nye elevtoiletter til både drenge og piger, ny tilbygning (200 m²) til nyt studieområde, 2 stk. nye elevtoiletter i kælderen, nyindretning af administrationen og et nyt klasseværelse ved omrokeringer af rummene, nyt styrketræningsrum i idrætsskælderen, udskiftning af et

store antal defekte vinduer, ny fortrappe og reparationer i tag og i kloaksystem.

Nutid

På denne baggrund har den nye struktur kun kunnet skuffe. Staten har gerne villet eje bygningerne, men har indtil nu ikke været indstillet på at afsætte de nødvendige midler til pasning af sine bygninger. To genopretningsprojekter har vi dog fået tilkæmpet os i 2007:

Vi har fået renoveret skolens elevatorforbindelse mellem kælder- og stueetage, og vi har fået udskiftet de motoriserede solsejl på facadens sydside, hvilket har været et længe næret ønske til afhjælpning af indeklimaproblemerne i lokalerne. Og så alligevel et lille hjertesuk: Solsejlene på skolens øst- og vestsider er i lige så ringe stand som de tilsvarende på sydsiden, og de kan heller ikke betjenes, men de 300.000 kr. til at få dem med i renoveringen har UBST ikke kunnet finde.

I 2008 er der dog tilsyneladende kommet skred i tingene. Skolen har netop fået meddelt et beløb på 3,2 mill. kr. til modernisering og ombygning af fagllokaler "i den ældste del af bygningen". Renoveringen må ikke påvirke skolens kapacitet, og ændringerne må kun ske inden for eksisterende bygningsmæssige rammer. Det betyder i realiteten, at hele bygningen og (næsten) alle fag er i spil, selvom fagene med fagllokaler fremhæves. Det vil sige fagene idræt, musik, billedkunst, drama og mediefag samt de naturvidenskabelige fag biologi, naturgeografi, fysik og kemi.

Moderne undervisningsformer kræver brug af computer. For få år siden klaredes dette i skolens to it-lokaler, som kunne (og kan) bookes. Hvert it-lokale er forsynet med 14 pc'er (til hver anden elev). Men nu rykker computerne hurtigt ind i alle lokaler og i alle lektioner. Normal-klasseværelserne forsynes i disse år med projektorer, som betjenes af computere med væghængte fladskærme, og de er suppleret med video/ dvd-afspillere placeret i faste skabe. Vi har endnu ikke projektorer i mere end ca. halvdelen af klasseværelserne - målet er at alle undervisningslokaler får dette udstyr. Alle lokaler er dog forsynet med en computer med fladskærm. Skolen har trådløst netværk, så pc'erne kan inddrages i den daglige undervisning.

Halvdelen af skolens lærere har i dette skoleår fået stillet en bærbar computer til rådighed til den daglige forberedelse og til anvendelse i undervisningen. Den anden halvdel forsynes i næste skoleår. Mange elever medbringer selv bærbare computere. Desuden har skolen etableret udlån af i alt 20 bærbare elevcomputere. I studieområdet er placeret 14 bærbare computere, som fortrins-

vis er tiltænkt gruppe- og projektarbejdende elever. I lokale nr. 3, som er skolens nyeste lokale, er halvdelen af tavlen erstattet af et Smartboard. Også disse vil efterhånden vinde indpas i alle lokaler, når økonomien gradvist tillader det.

Som led i skolens vedligeholdelsesplan har vi 2007-08 renoveret 4 klasseværelser (lokalerne 48, 50, 29 og 13). Malermester Snare har været i gang med spartling og filt og nymaling. Lokalerne har endvidere fået nye hvide (mørklægnings)gardiner. Lokalerne 50 og 52 er forsynet med nye stole til eleverne (indstillelige skrivebordsstole). Endvidere har vi renoveret lokalerne K09 og K10, så de er klar til indretning til mediefaget. I skolens festsal er foretaget løbende forbedringer, herunder lyd og lys (også på gobelinen). Det gamle mørklægningsystem var i forfald og er pillet ned.

Vi har sat et nyt motoriseret lærred op på bagvæggen af scenen.

Fremtid

Der er ingen tvivl om, at den smukke arkitektur og kunst inspirerer de daglige brugere. Og med deres næsten 50 år har bygningerne vist deres funktionalitet. Men det kan ikke skjules, at der også er problemer: Normalklasseværelserne (fra 1958) er normeret til 24 elever i klasserne (45-48 m²), men nu er der ofte 28-29 og i fremtiden måske flere. Desuden skal der nu være plads til it, arbejdsformerne er langt mere varierede nu end i 1958. Vi forsøger at løse problemerne ved at lade eleverne gå ud af lokalerne i løbet af lektionerne, når der er behov for individuelle- eller gruppearbejdsformer. Så må de kæmpe om pladserne i studieområdet (ca. 70 pladser), i forhallen (36 pladser), i festsalen (ca. 30 pladser) eller elevarbejdspladserne i kælderen (K6 og K8 – ca. 20 arbejdspladser). Det ville naturligvis være mere ideelt, hvis der var plads til, at flere af aktiviteterne kunne foregå i klasseværelserne, som så skal være væsentligt større. Drømmen er, at vi må slå de små klasseværelser sammen, så 3 lokaler bliver til 2 (hver på ca. 60 m²). Det ville give væsentligt bedre arbejdsforhold og – miljø, men ville kræve en tilbygning med de lokaler, som vi så uvægerligt ville komme til at mangle. Med 27 klasser efter sommerferien vil alle de nuværende lokaler, også faglokalerne, være i brug stort set i alle lektioner, så hvis vi laver 8 lokaler ud af de 12 (normalklasseværelser) på sydgangen og 3 ud af de 5 på østgangen, så vil vi mangle (i en tilbygning) 6 lokaler. Det er spændende, om denne drøm går i opfyldelse i denne dronnings tid.

Anton Vinderslev
bygningsansvarlig uddannelsesleder

Fællestimer 07/08

I dette skoleår har fællestimerne dækket et bredt spektrum af arrangementer – nogle for delmængder af eleverne og nogle for alle skolens elever samtidig. Af årets oplevelser kan bl.a. nævnes:

Fredag før efterårsferien havde skolen besøg af en turne af ca. 50 unge studerende fra Musikkonservatoriet under uddannelse i rytmisk musik og bevægelse. Ligesom sidste år skabte de med deres sang og dans en forrygende forestilling, der fik hele salen til at svinge med.

I november var der politisk duel mellem Svend Aukén og Kristian Thulesen Dahl. Salen sydede af debatlyst og gode spørgsmål, og de to politikere gav hinanden kamp og argumenter til strejen.

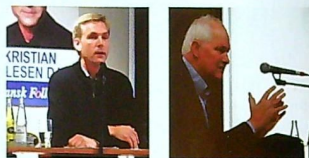
Senere i november var Klüvers Big Band på besøg, og de forstod med musikalsk kvalitet

og overlegen sans for publikum at trække alle op af stolene. Alle tilstedeværende fik en musikalsk oplevelse, og de vil med garanti huske Klüvers.

I januar var der temadag på skolen omkring rusmidler, og som optakt til arrangementet talte ungdomsforsker Steen Beck om unge og rusmidler. Resten af dagen forløb i debatgrupper omkring forskellige temaer, hvor eleverne var delt op på tværs af årgange.

Elevrådet arrangerede i april fællestime med teatergruppen Contact, der er organiseret under Betty Nansen teateret. Gruppen lagde op til debat med deres forestilling, der havde integration som tema. Det var en aktuel og vedkommende forestilling, der absolut fik skabt bevægelse hos forestillinger og holdninger hos publikum.

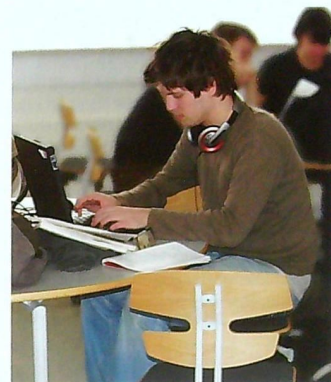
Eksamen 2008: AT for begyndere

Hvad er almen studieforberedelse egentlig?

Almen studieforberedelse (eller den bysnedrlige forkortelse AT) står ofte på en gymnasielevs skoleskema nu om dage. Almen studieforberedelse er en af de helt centrale satsninger i gymnasireformen 2005. Og almen studieforberedelse er - måske netop derfor - det mest omdiskuterede element i reformen. Der er ikke tale om et nyt fag, men om en stor timeramme, der er sat af til, at fagene kan arbejde sammen om en sag.

Det har været en spændende udfordring, som først lærerne og sidenhen eleverne har lagt en mængde energi og opfindsomhed i. Men dette nye fænomen har også affødt en vis usikkerhed om de krav, man skal leve op til. Al begyndelse er svær, men år for år og specielt nu - efter at vi har gennemløbet det første 3-årige forløb og gennemført den afsluttende eksamen - står det klarere for os, hvad almen studieforberedelse går ud på.

I almen studieforberedelse træner man elevernes kompetencer til overordnet at sætte sig ind i et bestemt emneområde - en sag. De skal finde centrale problemstillinger og vurdere,

hvordan denne sag kan belyses og forstås fra mange synsvinkler og under anvendelse af metoder fra forskellige fag.

Hvis det emne, man arbejder med, f.eks. er Grauballemanden (eksemplet bruges i et undervisningshæfte udarbejdet af Føge og Hegner 2008), så vil der kunne bringes mange fag i anvendelse. Spørgsmål om bevaringstilstanden vil kalde på viden fra biologi, naturgeografi og kemi. I spørgsmål om dateringen vil man yderligere kunne inddrage fysik og historie. Er fokus på dødsårsagen er det snarere kombinationen af biologi, historie og religion, der måske kan give svar.

Eksamen

Når man går til eksamen i almen studieforberedelse i 3g, handler det ikke om at gå i dybden i de enkelte fag. Det gør eleverne jo i alle de andre eksamener. Her handler det mere om at kunne bruge sin mangesidede viden om for-

skellige fag og deres metoder til at finde frem til og arbejde med centrale problemstillinger. Desuden skal man være i stand til at vurdere de muligheder og begrænsninger, der ligger i fagene. Og så handler det også om at vise, at man er i stand til at strukturere og formidle et fagligt stof.

Selvom almen studieforberedelse begynder i 1g, så kan man selvfølgelig ikke have dette overblik fra starten. Derfor er undervisningen i almen studieforberedelse bygget op, så man gradvis træner de forskellige kompetencer, og således at såvel kravene til arbejdsformer som emnernes kompleksitet stiger gennem de tre år.

Almen studieforberedelse er også en ny eksamensform. Eleverne har forholdsvis god tid til

at sætte sig ind i et overordnet emne og finde frem til det materiale og de problemstillinger, de vil arbejde med. Undervejs sammenfatter de i en synopsis, der bliver udgangspunktet for den senere mundtlige eksamination. Hermed ligner eksamensformen i højere grad end den traditionelle eksamen den arbejdsform, som eleverne senere vil møde på de videregående uddannelser eller i forbindelse med deres fremtidige arbejde. Og erfaringerne fra den nyligt overståede eksamen viser da også en eksamensform og et fag med perspektiver.

*Keld Larsen
rektor*

Operation Dagsværk

Oplysning, stillingtagen og handling

OD er gymnasieelevernes egen oplysnings- og solidaritetsorganisation, der arbejder på at forbedre forholdene for unge i andre dele af verden. Det gør vi ved at give en dag af vores uddannelse, så andre kan få en.

Operation Dagsværk er en organisation, udelukkende styret af elever, som arbejder under mottoet: Oplysning, stillingtagen og handling. Det betyder, at vi ved det årlige projekt arbejder på at oplyse unge gymnasieelever, så de kan tage stilling og handle herefter. Derigennem bliver det muligt for unge verden over at blive uddannede og hermed opløst.

OD er i modsætning til andre hjælpeorganisationer ikke finansielt baseret på pengeindsamling, men på elevernes arbejdskraft; OD-dagen afholdes den første onsdag i november hvert år, og det er en dag, der giver gymnasieeleverne mulighed for, igennem egen arbejdskraft, at hjælpe andre unge i de fattigere dele af verden. OD-dagen er, udover at være en skemafri dag med et velgørende formål, også en sjov dag, hvor man kan være sammen med sine venner, få et afbræk fra den til tider trivielle hverdag og få en chance for at prøve noget nyt.

Men der er mere i OD end den ene dag om året: På Århus Statsgymnasium har vi en OD-gruppe, der består af elever på tværs af årgange og klasser, hvor vi administrerer de forskellige aktiviteter, heriblandt OD-dagen og OD-cafe. Dette skaber udover resultater og spændende aktiviteter, venskaber og hygge. Desuden er der en masse aktiviteter på landsplan og i de forskellige distrikter, som bl.a. aktivitetsweekender og forårets arrangement "Rock dine holdninger" i Ridehuset med kunstnere og politiske debattører.

OD-projektet 2008:

Plads til alle

I samarbejde med CARE Danmark arbejder Operation Dagsværk i år med et projekt, der skal forbedre vilkårene for især unge kvinder og nomadebørn i det vestafrikanske land Niger. Det vil vi gøre ved at skabe plads til alle i uddannelsessystemet og dermed fremme ligestilling, selvstændighed og universelle rettigheder.

Operation Dagsværk udsender efterfølgende en opfølgningsgruppe, der har til opgave at observere og kontrollere projektets resultater og bæredygtighed.

OD-gruppen på ÅSG er altid parat til at oplyse og informere de interesserede eller blot nysgerrige yderligere, og vi vil desuden i starten af året også introducere de nye 1g-klasser for OD.

Her er plads til alle!

OD-gruppen på Århus Statsgymnasium

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om:

- Støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- Fest for gamle elever
- Støtte til internationale initiativer
- Støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2007/2008 har foreningen således

- Afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever første fredag i november.
- Finansieret pengepræmier til årets jule-elevtaler
- Givet tilskud til instruktion i Flamenco
- Givet tilskud til alle 2g klasser i forbindelse med studieture

På Venneforeningens vegne

Katrine Knudsen

Elevforeningen ved ÅSG

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen.

Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

I skoleåret 07/08 har Elevforeningen imødekommet ansøgninger om bl.a.

- Præmie til videokonkurrencen
- Præmie til logokonkurrencen i forbindelse med jubilæet næste skoleår

- Præmie til plakatkonkurrence i forbindelse med jubilæet næste skoleår
- Fotoudstilling Operation Dagsværk
- Underholdning til tosprogscafeen Jalla Jalla Habibi 2
- Forplejning i lektiecafeen
- Pokal til volleyballturneringen
- Præmie til ultimatteturneringen

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

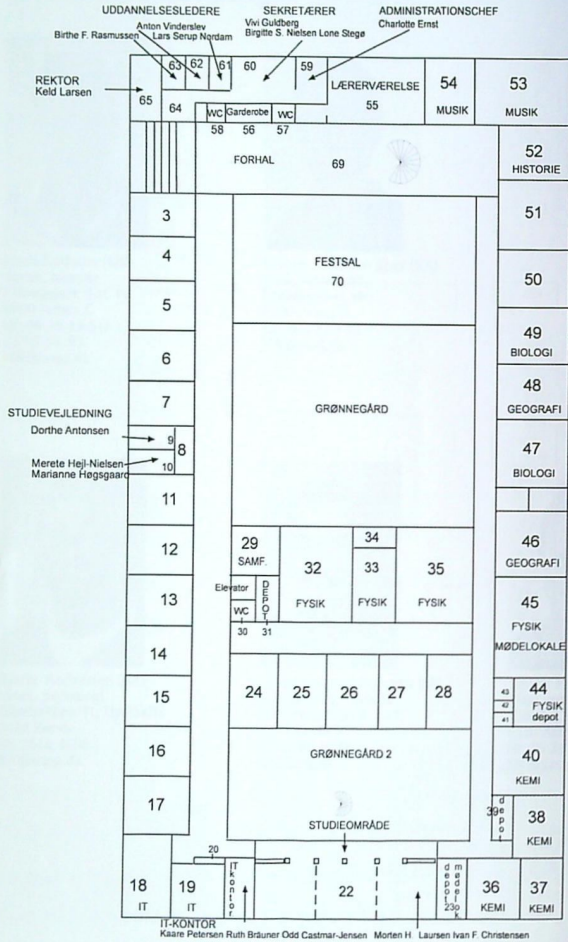
På bestyrelsens vegne

Lars Serup Nordam

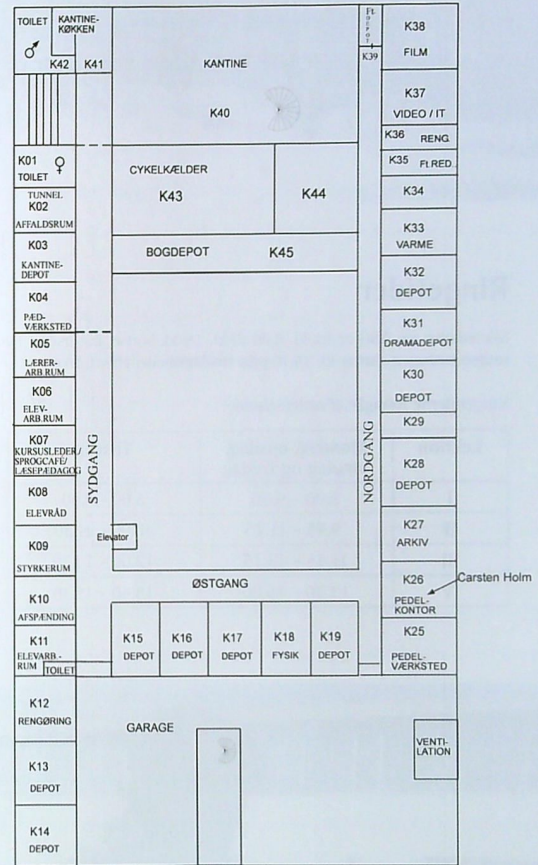

Vinderne i plakatkonkurrencen: Fra venstre Ann Charlotte Thomsen (1. præmie) og Sandra Justesen (2. præmie)

Stueplan

Kælderplan

Ringetider

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. tirsdagsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion	Mandag, onsdag, torsdag og fredag	Tirsdag
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

